

BUTLLETI CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 60

MAIG 1985

**homenatge a
L'ESCALENC ABSENT**

Sumari

L'AGRUPACIÓ "AVI XAXU" S'EXPLICA
VIDA ESCALENCA: J. ESQUIROL I
ELS SEUS CAPS D'ESTUDI.-
CONCURS DE POESIA.- CONVERSA
AMB... J. BRUGUERA, UN ESCALENC
ABSENT.- DE MÉS I DE MENYS.-
FULL OBERT.- NOTICIARI LOCAL.-
ESPORT I LLEURE.- UN XIC DE
TOT.- ANNA.- FCTOGRAFIA
ANTIGA DE L'ESCALA, ETC.

*

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **CONSELL DE REDACCIÓ:** J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa — **ART I CULTURA:** F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **ESPORT I LLEURE:** J. Vilabrú — **NOTICIARI LOCAL:** F. Guanter — **VIDA ESCALENCA:** R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats, tel. 77 02 04 — **ADMINISTRACIÓ:** J. Piqué, tel. 77 19 60 — **ADREÇA:** Apartat de Correus, 19 L'ESCALA — C.F.R. C/ Garbí, L'ESCALA — D.L. GI-287-82 — **IMPRIMEIX:** Successor Tipografia Carreras — Girona.

BALLESTA
C/ Pintor Joan Massanet, 8

BAMBI
Avda. Ave Maria
LLIBRERIA ROSA
Plaça de les Escoles

ROMAGUERA
C/ del Pont, 24

TROBADORS
Passeig del mar, 2

C.E.R. l'Escala
C/ Garbí.

EDITORIAL *****

ALS ESCALENCS ABSENTS

Benvinguts a casa vostra i una forta abraçada. Ja suposem com us deveu sentir de tornar al vostre poble. Sabem que més de quatre vessareu llàgrimes de tristesa en trepitjar altre cop aquesta terra.

Alguns vàreu marxar de l'Escala en un temps en què no es lligaven els gossos amb llangonisses. Ara trobareu un poble molt canviat i molta més gent que no hi vau deixar. La vila ha crescut, han millorat moltes coses, d'altres no tant.

Alguns altres no fa pas tant que en sou fora, o hi veniu de tant en tant i aneu veient l'evolució del poble. També hi tindreu alguna cosa a dir.

Esperem que, tant els uns com els altres, ens perdoneu si no ho trobeu tot com voldríeu. Esperem, també, ser dignes de la vostra visita.

Sigui com sigui, aquest és el vostre poble. Aquest és el poble que sus ofereix.

Nosaltres, com vosaltres mateixos, sabem com és trist l'allunyament, com és llarga la distància quan no es pot estar plegats, però esperem que aquesta trobada d'enguany sigui l'inici d'una relació més assídua.

És el que us desitgem des d'aquestes pàgines i per això us les oferim. No cal afegir-hi res més.

Com ja hem dit:

UNA FORTA ABRAÇADA I BENVINGUTS

I. PREMI JUVENIL DE POESIA CATALANA — ORGANITZAT PER "L'ESCALENC" —

Darreres precisions

PREMIS: Una placa personalitzada gravada i un val de 3000 pts. per a compra de llibres o material escolar al primer de cada categoria.

REMESA: La data, l'hora i el lloc de lliurament es publicaran en "L'Escalenc" de Juny proper.

VEREDICTE: Es donarà a conèixer en "L'Escalenc" de Juny.

JURAT: Dolors POCH, membre del C. de R. de "L'ESCALENC".

Jaume SADERRA, membre del C. de R. de "L'ESCALENC"

Francesc TARGA, membre del C. de R. de "L'ESCALENC"

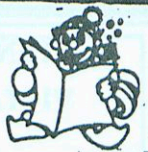
Francesc-Xavier VILA, membre del C. de R. "L'ESCALENC".

Jordi BOIX, membre del C. de R. de "L'ESCALENC" com secretari, (sense vot).

Assumpció COSTALS, guanyadora del Premi Poesia 1983.

EL REPARTIMENT DE PREMIS DEL CONCURS DE FOTOGRAFIA TINDRÀ LLOC EN LES GALERIES MESTRAL EL DIA 24 DE MAIG, EN EL TRANSCURS DE L'EXPOSICIÓ.

UNA VEU RESPECTUOSA PERÒ AIRADA

D'un poble que alguns consideren insignificant, una veu modesta però decidida s'eleva per a denunciar un escàndol que tothom condemna massa silenciosament. Aquesta veu crida amb força des d'una senzilla publicació d'una localitat, llogaret l'hivern i urbs l'estiu: és a dir, amb nou mesos de relativa tranquil·litat i tres de bullícia.

Dissortadament, l'apaivagada l'escala d'antany ha perdut la placidesa que feia el seu envejat encís esdevenint un recer de la droga i de la rapinya, i la lludriguera de prínceps del proxenetisme que ve a "inocentar" un diner mal adquirit en inversions immobiliàries. Com ja se sap, el calé és inodor i té el poder de comprar insospitades consciències inexplicablement compaents.

Corro poc rise en afirmar que avui, a l'Escala, no passa ni un sol dia sense lladronicis, a voltes anodins i a voltes substancials; el promig podria ser inclús més important si es té en compte que hi ha hagut fins a set robatoris en un sol dia.

L'autor d'aquestes ratlles ja ho ha recriminat en una altra ocasió: avui, víctima ell mateix d'efració i robatori en el seu domicili, té la malaventurada avinentesa d'insistir amb més persuasió.

Constant partidari de la democràcia, haig de reconèixer que la tolerància que un sistema liberal creu que ha d'acordar, és el seu principal defecte. És ja un clam general: el poble vol més seguretat i una justícia més severa; el poder públic ho hauria de fer en compte si no vol córrer el risc de veure's desbordat per un any imperiós de justa represàlia i que podria ser la gota d'aigua que fa desbordar el vas.

Si la Justícia i la Policia segueixen mostrant-se massa dòcils, és fàcil d'endevinar que, en pocs anys l'Espanya arribarà, en matèria de delinqüència, al nivell de certs països com els Estats Units o el Brasil, entre altres. Entenc que es fa indispensable una valenta campanya d'antiviolença. Els exemples formiguegen; una mostra: a Río de Janeiro es cometien de 5 a 15 assassinats per dia; és massa sovint perillós d'agafar un taxi perquè hi ha taxistes que violen a la clienta o roben al client deixant-los després abandonats en un indret solitari; les parelles d'enamorats, cansats de ser víctimes de sostraccions, ja no van a la célebre platja de Copacabana; en els aparcaments, si no voleu llogar l'home que se us ofereix per a guardar el cotxe, us trobareu amb els pneumàtics reventats com a mínim. En qualsevol cas, potser val més que no crideu a la policia perquè no és pas segur que aquesta doni raó a la víctima. Els autors d'un primer homicidi són generalment posats en llibertat provisional tot seguint. Hi ha molts pseudo-defensors de la llei que són gent poruga o corruptuda. El governador de Río, tingut per gran responsable d'aquesta exorbitància, es defensa dient que el nivell de la violència és superior: Nova York.

A tot aquest reguitzell de calamitats cal afegir-hi la prostitució (masculina, femenina i infantil), el proxenetisme i la droga. Confesarem que a Espanya, - i a l'Escala -, Déu-n'hi dó! tenim la nostra indesitjable porció.

I la premsa sembla delectar-se anunciant fets amorals a bombo i platerets. Potser que, tot i preservant el dret d'informar, certs diaris i periodistes farien millor de no donar a certes ressenyes un caire sensacionalista sense oblidar de posar-hi en relleu allò que pot semblar indolència estatal. Ull viu!: no manquen els que tenen interès en pulsar una psicosis de desfici a finalitats polítiques tendint a desprestigiar el règim de democràcia que es donà lliurement el poble espanyol: constitució que, encara que imperfecte, és preferible a certs sistemes dictatorials.

I la petita veu, a través d'aquestes ratlles d'un modest periòdic pobletà, s'aixeca airada ajuntant-se a les que cada dia més nombroses exigeixen més vigilància i més vindicta.

SADERRA.

LA SIMPLE HISTÒRIA D'UN NOM

PREÀMBUL.

La història que tot seguit vaig a explicar pot ser que sembli absurda o increïble a aquelles persones que no em coneixen, en canvi penso que, qui m'ha vist créixer, es possible que la vegi en un altre aspecte.

EXPOSICIÓ.

Cada persona, des de la seva vinguda al món, posseeix un distintiu que la caracteritza: El seu nom propi. El privilegi d'aplicació, imposit per llei o per costum, anys enrera, pertocaba sobretot als padrins, fins a l'extrem que els pares, en la majoria dels casos, poc podien intercedir quan estaven en desacord amb el nom escollit. Però

d'uns anys cap aquí, l'exclusivisme dels padrins anà minvant enfront la potestat paterna i a l'actualitat es va generalitzant el reconeixement del dret dels pares en elegir el nom per als seus fills.

Jo posseeixo dos noms: El primitiu i el modern. El primer el trià principalment el meu pare (a.e.s) i és un nom molt original per ser el d'una estació de l'any: "primavera". Fou un nom que sorprengué molta gent pel seu qualificatiu de no usual o no acostumat en aquell temps. Però el meu cas no fou únic, doncs durant la guerra civil espanyola alguns infants no foren batejats i se'ls anomenava amb noms de la mateixa condició que el meu. Recordo entre ells: Alba, Natura, Univers, Floreal, etc.

El meu bateig oficial tingué lloc, el dia 28 de Maig de l'any 1939, a l'església pública de l'Escala, situada provisionalment al carrer de Gràcia, sobre l'actual magatzem de la F.C.S.A, on abans hi hagué la sala de ball anomenada "Ca la viuda", recentment utilitzada com a sala de cinema (Cinema Cacaet). Aquest local s'habilità per a celebrar-hi les funcions religioses, ja que l'església de Sant Pere es trobava en un període de reparació. Fou el dia 15 d'agost d'aquest mateix any quan s'hi tornà a celebrar missa, en motiu de la celebració de la Comunió Solemne de tres grups de nens i nenes que quedaren pendents en motiu de la guerra.

Aleshores a l'Escala hi havia mossèn Carles Costa, rector, que hi morí a l'any 1944, essent enterrat en el cementiri vell, mossèn Gaspar Bosch, vicari, destinat més tard a Sant Joan de Palamós, on hi morí i mossèn Salvador Sans, rector de Sant Martí d'Empúries i vicari de l'Escala. Em batejà mossèn Gaspar, al qui jo he aplicat el mateix qualificatiu que s'atorgà al Sant Pare de Roma, Joan XXIII, no pel fet d'haver-me regalat uns caramels després del meu bateig, sinó perquè la seva fe sempre anava acompanyada de bones obres.

Se m'imposaren, segons el costum, tres noms: Maria del Pilar, Francesca i Encarnació. El primer, en record d'una meua tia-àvia paterna que morí als quatre anys d'edat; el segon, perquè així es deien els meus avis paterns (l'avi Francese, àlies "Quietus" i l'àvia Francesca), que foren els meus padrins i el tercer, a la memòria de la meua besàvia paterna. Des del meu bateig legal em dic Pilar (nom abreujat); però mai he renunciat al meu primitiu nom Primavera, ni he demostrat una manca de respecte envers aquelles persones que troben dificultat en dir-me Pilar.

Es lògic que el nom de Primavera es destaqués per la seva originalitat i perquè no figurava en el santoral catòlic, ni formava part de la sèrie d'advocacions marianes, circumstàncies que, en aquell temps, tot just acabada la guerra civil, no eren massa ben vistes. Llavors passà que uns noms (M.ª Pilar, M.^a dels Dolors,...) ocuparen el lloc d'uns altres (Primavera, Alba...). Actualment s'invoca la Mare de Déu de l'Alba, eventualitat que considero correcta, considerant que el seu sinònim Aurora figurava en el santoral abans de la nostra guerra civil. Qui sap, doncs, si en l'actualitat es pot evocar també la Mare de Déu de la Primavera? Alba i Primavera, no són noms de la mateixa categoria? Si no n'estem segurs, per què no en recordem uns quants, per exemple, els que segueixen: Soledat, Consol, Empar, Felicitat, Fe, Esperança, Caritat, Generosa, Amor, Dolors, Victòria, Glòria, Pietat, Purificació (Pura), Trinitat, Concepció (Immaculada), Assumpció (Assumpta), Benvinguda, Providència, Salut, Socors, Mont, Mar, Montserrat, Neus, Llum, Pau, Lurdes, Fàtima, Angels, Marisol,... ¿No sabem que la majoria d'aquests noms i molts més se'ls considera legítims sempre i quan s'enregistren amb el complementari nom de la Mare de Déu, que els precedeix?

El meu nom Primavera va prevaler i va ofuscar el de Pilar, fins que, per motiu dels meus estudis, vaig veure'm obligada a signar amb el nom oficial. Des d'aleshores aquest segon nom ha predominat sobre el primer; però això no significa que no segueixi conservant-lo amb estimació i que l'accepti com a primer nom en senyal d'homenatge al meu difunt pare.

CONCLUSIÓ.

Aquesta breu explicació que acabo de fer feia temps que la devia a totes aquelles persones que em coneixen per Pilar i s'estranyen quan saben que abans tothom em deia Primavera.

Pilar Pellicer de Gispert.

TENIR ELS DINERS A LA VISTA I AMB MÉS INTERÉS

Aquest avantatge d'obrir al vostre nom un Compte d'Estalvi. El Compte d'Estalvi es el diposit a la vista de millor retribució. Vos podeu disposar dels fons a qualsevol moment com en el compte corrent però cobrant interessos més alts. A més, presentant la libreta poden disposar dels fons a qualsevol lloc diferent al que teniu domiciliada la libreta. L'Hispano s'ocupa de portar vos la comptabilitat i els apunts de la libreta sota la seva supervisió.
Sucursal a L'ESCALA
Carrer E. Serra

Tels 77 09 21 77 09 24

Banco Hispano Americano

Dolfo Costals

Constructor

c/ del Port. 61

Tel. 77 04 73

L'ESCALA

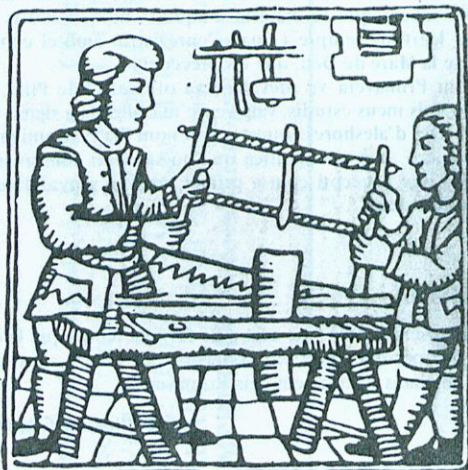

**CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL
DE GIRONA**

**UNITS PER L'INTERÉS
DE LES
COMARQUES GIRONINES**

Plaça Víctor Català, 9

L'ESCALA

Mobles Sancho

Ctra. Palatrugell s/n (davant gasolinera)

Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

Santa Maxima 29
Tel. 77 04 78

"la Caixa"
també hi vol ser present

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Lindan

ELECTRODOMESTICS

Servei TV garantit
A. PRADO Tel. 7704 90

Plaça de les Escoles

L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, SANITÀRIES I CALEFACCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 Telèfon 77 01 99
L'ESCALA (Girona)

I L'OTAN? ANAR-HI ANANT, ANAR-HI ANANT...

I l'OTAN?, narinan, narinan, narinan... No es tracta de parlar de la cançó de la Trínca sinó d'un dels temes que se'n parla molt últimament des de tots costats.

No passa dia que els governats o la premsa no parlin de la qüestió. Per què tant d'interès? Crec que podem resumir-ho. L'espectacular creixement de les armes nuclears està posant en perill la humanitat. Publicacions de les NN.UU. indiquen:

-La potència actual dels arsenals nuclears equival a 1.000.000 de bombes com la d'Hiroshima.

- dit més directament: amb les armes disponibles l'any 1969 es podia destruir 700 vegades el planeta.

Des de la 2.ª Guerra Mundial, els Estats Units ha portat sempre la iniciativa en la cursa d'armaments i amb en Reagan s'han accelerat els perills d'una guerra que en cas de produir-se provocaria una destrucció massiva de conseqüències incalculables. Aquesta iniciativa respon a l'intent d'imposar la seva aclaparadora superioritat militar sobre la Unió Soviètica i a la voluntat intervencionista de Washington a tots els llocs del món on considera amenaçats els seus "interessos vitals".

La indústria d'armaments nord-americana s'està fent rica. Més de la meitat de les cent empreses més grans d'E.E.U.U. viuen avui de les comandes del Pentagó. Empreses com la Chrysler, per exemple, s'han salvat de la crisi gràcies a la seva "reconversió" parcial en fàbriques d'armes.

Aquesta indústria militar constitueix un enorme mercat que per als grans capitalistes significa una acumulació de beneficis que els mercats tradicionals ja no ofereixen a causa de la crisi. Els industrials d'Europa Occidental van pel mateix camí.

Aquest rearmament dels Estats Units i dels països de l'OTAN respon també al desig d'establir la seva superioritat estratègica sobre el Païse de Varsòvia i possibilitar, d'aquesta manera, la intervenció militar directa en els conflictes que es puguin presentar, particularment al Tercer Món. Aquests criminals "amos del món", volen imposar els seus criteris en els conflictes generats per la crisi econòmica mundial, frenar les revolucions com Nicaragua i poder seguir explotant el països pobres.

Dones bé, aquesta forta tensió internacional, l'escalada armamentista i la consegüent amenaça de guerra aquesta vegada nuclear - està alimentant a Europa un poderós moviment en favor de la pau. Cada vegada és més gran el convenciment que la doctrina de la dissuasió i les negociacions entre E.E.U.U. i la URSS no té credibilitat i que la possibilitat d'evitar una guerra depèn més de la voluntat dels pobles que no de l'actitud dels governs i les castes paràsites militars.

Aquest moviment per la pau recull tradicions antibèl·licistes i l'herència d'algunes organitzacions pacifistes creades a la dècada dels cinquanta, especialment a Gran Bretanya. Aquestes organitzacions tenen una diversitat ideològica notable però units per objectius tàctics comuns: rebuig dels "euromíssils", aconseguir zones desnuclearitzades o la reducció de les despeses militars.

ritzades o la reducció de les despeses militars.

A l'Estat Espanyol, el moviment per la pau comença a constituir-se fa aproximadament sis anys, quan es contemplava la possibilitat d'ingrés a l'OTAN. Des dels seus inicis el moviment posseïx un maret de caràcter anti-Otan, per tant, fortament polititzat. Al mateix temps, amplis sectors populars comencen a ser sensibles als factors que a d'altres països han afavorit el ràpid creixement del moviment per la pau: la temença d'una guerra, sense comparació en la història, unida -en el nostre cas- a l'augment d'inseguretats que produeix la progressiva vinculació a l'OTAN, sumada a la presència de les bases nord-americanes al nostre territori. La reivindicació de la desvinculació de l'OTAN i l'exigència de desmantellament de les bases, ocupen un lloc molt destacat entre els motius de mobilització.

Per altra banda, comença a créixer una forta consciència antimilitarista, degut principalment al caràcter reaccionari de les FF.AA., les costoses inversions que es destinen a despeses militars quan existeix atur i es retallen despeses socials.

Tanmateix, els obstacles per sortir de l'OTAN existeixen. Obstacles que provenen actualment de l'actitud del govern del PSOE. No hi ha dret que ens enganyin amb maniobres tàctiques electoralistes segons la seva actitud davant els FF.UU., davant els governs europeus, davant les FF.AA. De totes maneres es veia venir: no és l'únic partit socialdemòcrata, ni aquest l'únic tema que, una vegada arribat al poder es desdiiuen de les promeses i s'adapten a les exigències dels poders fàctics de torn. De creure'ls, el govern tindria les mans pràcticament lligades per les pressions constants de la dreta, els militars, i l'imperialisme. La crisi econòmica impossibilitaria de fer cap altra política... i que aquesta política és l'única possible i la millor. Hem de ser realistes, ens diuen. És el realisme dels que ha descobert les excel·lències del capitalisme i dels "valors occidentals". Ningú nega que existeixen pressions de militars i banquers, però això ja fa segles que està descobert, això ja se sap des del primer moment que un militar en un partit d'esquerres que lluita pel socialisme. El que passa és que queda el dubte de saber si hi ha hagut mai la intenció -almenys la intenció- de resistir aquestes pressions. Prenent aquestes decisions el PSOE fa la política que agrada a la dreta: ja es digui C.D.C., A.P., P.R.D., C.D.S., P.N.V... en fi, dels representants més dignes del capital, de la demagògia i de la mentida política.

Però no tot està perdut. Sense desitjar-ho, en Reagan, "cuatrero, maldito pistolero", ha contribuït amb la seva política a massificar un moviment pacifista que poc a poc va agafant consciència dels perills que pateix la humanitat.

Des de l'escala, des de qualsevol racó de Catalunya, hem de contribuir en la lluita pel desarmament dels arsenals nuclears, per la dissolució dels blocs militars, contra l'OTAN, contra les bases nord-americanes, per la neutralitat activa, contra la militarització de la societat i els pressupostos militars. Solidaritat amb els pobles que pateixen les intervencions imperialistes en el Tercer Món, com el cas de Nicaragua. La millor actitud ètica és la lluita per aquests objectius.

Francesc Tubau.

**ANXOVES
DE**

L'ESCALA
MAGDALENA SUREDA

Tel. 77 01 46

ROSÀ-MARIA BALLESTA

**CENTRE
D'ESPECÍFICS**

**FÒRMULES
MAGISTRALS**

FARMÀCIA

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75
L'ESCALA - Alt Empordà

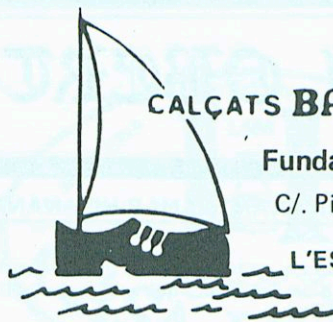
MAGATZEMS **TITÜS** S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA (Girona)

CALÇATS **BALLESTA**

Fundada l'any 1920

C/. Pintor Joan Massanet, 10
Tel. 77 02 53
L'ESCALA (Costa Brava)

MAGATZEMS **TITÜS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI
GELATS

Ctra. Viladamat
A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04
- 508 - 584
L'ESCALA (Girona)

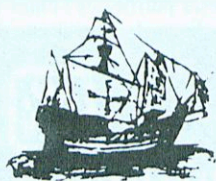
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

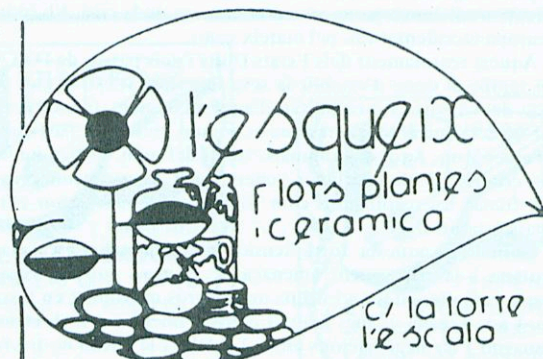
REPARACIONS
COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/. Joan Massanet, 26
Tel. 77 05 48

L'ESCALA

Caravel·la

SERVEI OFICIAL

MICHELIN

reparació i venda de tota classe de
càmeres i pneumàtics equilibrat
electrònic de rodes recautxutats.

M. FERRER

CTRA. TORROELLA DE MONTGRI - VILADAMAT
CLOSA DEL LLOP, S/N. - TEL. 77 12 64
L'ESCALA (GIRONA)

FLECA I QUEVIURES

Plaça Mercat
Telèfon 77 00 82

L'ESCALA

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR

(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 - 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

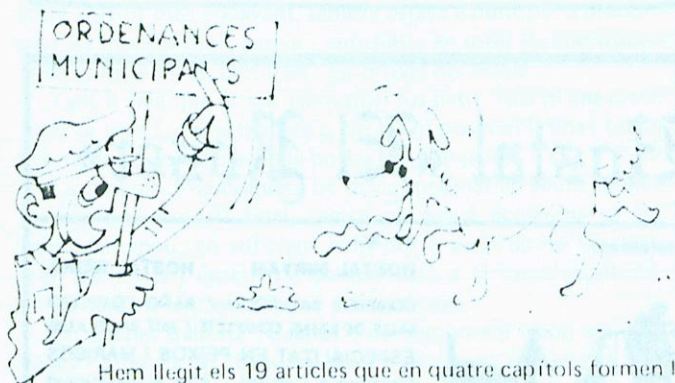
EMBARCACIONS - MOTORS - ACCESSORIS

EVINRUDE

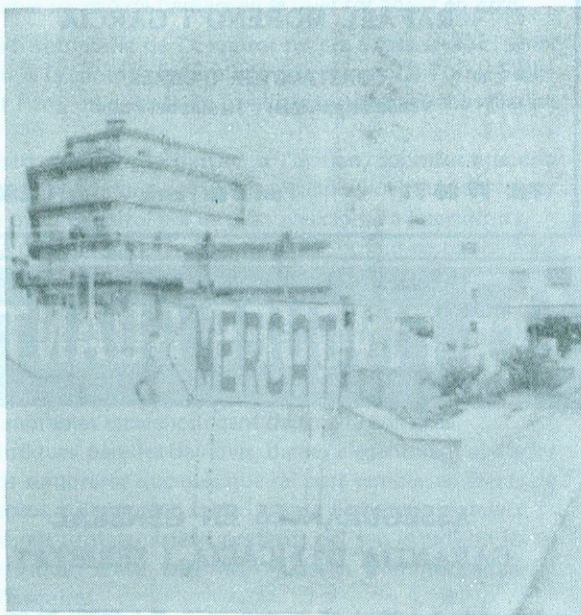
de mes i de menys..

D'entrada, un fort aplaudiment al Centre d'iniciatives Turístiques i a la Conselleria Municipal de Turisme pel prospecte de propaganda turística que han tret al carrer. Es tracta d'un fulletó molt ben elaborat tan tècnicament com gràfica. Ara bé, el que no es pot aplaudir és que en una quantitat tant petita de paraules hi hagi **tantes faltes d'ortografia**. Ja seria hora que les impremtes tinguessin correctors que evitessin aquests desastres.

Per altra banda, actualment i en el mateix Ajuntament, hi ha un Servei de Correcció Lingüística a qui es poden consultar aquestes qüestions.

Hem llegit els 19 articles que en quatre capítols formen l'ordenança municipal sobre la tenència d'animals domèstics. Els trobem perfectes. Només voldríem saber si l'Ajuntament els aplica almenys pel que fa referència als gossos errants de L'Escalade. Si així fos, pensem que ni es veurien empastifades canines per les voreres, ni es donaria peu a què els escalencs s'indignin per aquests fets. **¿Es porten a cap el cens, el control de xapes i collars i l'eventual recollida de gossos no subjectats i sens llur amo a proximitat? ¿Es porten a cap les mesures de sanció previstes? Una resposta ens seria grata.**

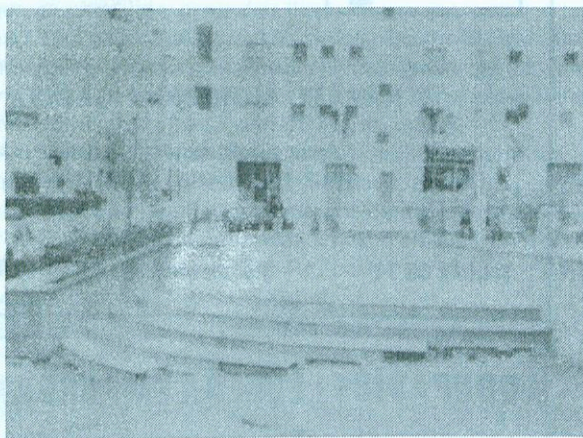

La veritat és que no ens podem pas queixar de manca de senyalització per anar al mercat, però... **caldría indicar també el dia i hores en que aquest té lloc**; són molts els forasters que diríament (segons ens conten) pugen allà dalt buscant les parades...

La Ronda de la Mar d'en Manassa, amb les seves cales corresponents, és l'únic paratge natural de l'Escalade que tenim arran de mar que podem etiquetar de "natural, verge" però desgraciadament també és el més abandonat i embrutit.

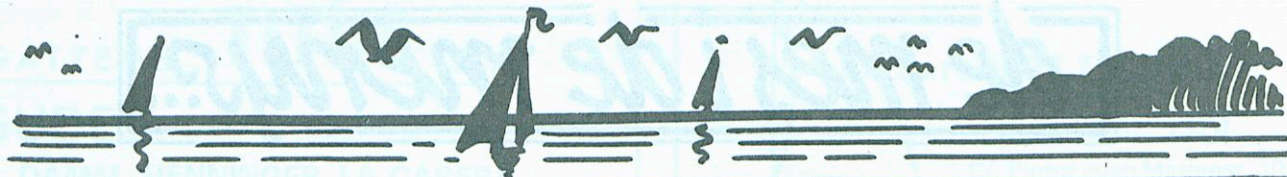
Abans de l'embelliment del conjunt no es podria treure el que queda de les antigues clavegueres? I les muntanyes de deixalles d'obres, bosses d'escombraries, matalassos vells, caps de cartró d'electrodomèstics... no es podrien treure? La netedat crida netedat i l'abandó porqueria. I un parell de camionades de sorra? potser guanyariem una petita platja.

Un detall aparentment passat per alt és la col·locació d'unes "rampes" en cadascuna de les escales de baixar o pujar a la plaça des de les voreres, pel fàcil accés de les persones amb impediment físics. Detall, per altrabanda, fàcilment subsanable.

I una pregunta, encara: és que es pensa deixar els murs amb aquests **depriment, ingrat, antiestètic, trist i miserable color gris-portland?**

ESTUDI I SERVEI

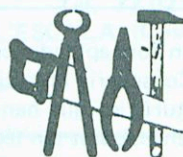
ASSESORIA EMPRESARIAL
Carrer del Port, 28 - L'ESCALA - Telèfon 77 10 23

Àrea laboral i social - Aspectes fiscals de l'empresa
Assessorament jurídic-empresarial - Contabilitats
Gestions de tota mena - Assegurances

Jaume BATLLE PAGÈS
Agent Col·legiat d'Assegurances

FERRERIA

GUILLOT

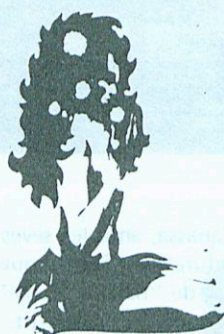

PINTURAS
i
JARDINERIA

c/ del Mar, 6
Tel. 77 04 86

L'ESCALA

DISCOTECA ACUÀRIUM

HOTEL - RESTAURANT
L'ESCALA

Hostal «El Roser»

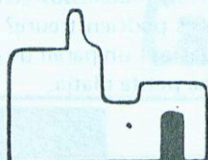
Restaurant

* *

HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

COMPLETE BATHROOM / BAÑO COMPLETO
SALLE DE BAINS COMPLETE / MIT BADERAUM
ESPECIALITAT EN PEIXOS I MARISCS
Calefacció Central - Aire acondicionat
Parking Particular - Obert tot l'any
Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (872) 770219 / 770977 Costa Brava (Girona)

RAFAEL MORENO i GARCIA

Agent d'assegurances Col·legiat
GRUP CATALANA - OCCIDENT

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

RAFAEL MORENO i GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
Venda de parcel·les "Jardins del Pedró"

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

AGRUPACIÓ FLEQUERA EMPORDANESA S. A.

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

ASSEGUANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avinguda Ave Maria, 7 Tel. (972) 770272
L'ESCALA

VIDA ESCALENCA

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

RICARD GUANTER

ELS CAPS D'ESTUDI

En Josep Esquirol tenia el laboratori fotogràfic al fons mateix de la seva botiga.

Era un lloc petit, fosc, on l'ordre no hi regnava pas massa.

Diu el refrany que en el pot petit hi ha la bona confitura.

I això, precisament, és el que succeïa amb el laboratori de l'Esquirol. Era petit però d'ell en sortien —ningú no ho hauria dit— grans i boniques fotografies com tothom bé prou sap.

A casa seva, i concretament dins el laboratori, malgrat el seu poc espai, era punt de concentració dels joves i no tant joves que allà es reunien tot sovint per a tractar de l'organització de festetjos i actes populars a celebrar a L'Escala.

L'Esquirol, com ja hem dit en una anterior ocasió, i com ja anirà sortint més endavant, sempre estava a punt per a prendre part de manera molt activa i entusiasta en totes les comissions i juntes recreatives, culturals i esportives del poble.

Tant li feia que el seu laboratori fos petit. Allà hi anava entrant la gent i, d'una manera o altra, s'hi posaven i, fins i tot, si era necessari, emplenaven la botiga i el menjador.

La senyora Francisqueta bé devia rondinar en veure aquella invasió humana. Al final, també es degué acostumar a tot aquell enrenou, en suficient com per a suportar-ho tot amb gran paciència i esperit de col·laboració a la causa escalenca, per la qual ell tant treballava i es sacrificava.

En Joanet Ballesta "Calafat", contemporani i bon amic de penes i fatigues de l'Esquirol, en un escrit seu que ens ha arribat a les nostres mans gràcies a la gentilesa dels seus nebots, en Joaquim Ballesta i la seva esposa Julita Ferrer, entre d'altres coses, i referint-se a l'Esquirol, ens explica el següent:

"Quan hi havia alguna cosa en perspectiva, els primers símptomes reveladors es manifestaven per el moviment continu d'anades i vingudes misterioses a casa seva: per el gran enrenou que es movia, entre crits avalotats i discussions acalorades en les reunions interminables que cada dos per tres s'hi celebraven, ja sigui còmodament assentats en els sillons del salonet destinat a rebre la clientela o estessats en les tenebres de l'incòmode laboratori si la reunió prenia caràcters alarmants i es destorbava als clients o, en tot cas i com a mal menor, prenent d'assalt el menjador i privant-los a ells de poder menjar normalment. Era una veritable invasió de bàrbars en la qual tot anava en orris".

L'estudi fotogràfic de l'Esquirol no era a casa seva. El tenia en un pati, a la cantonada formada pels carrers La Torre, Església i Sant Pere, on avui dia hi ha el bar-restaurant "Los Naranjos 2".

Una part del pati, la destinà a l'aviram, sobretot a la cria dels galls de reproducció, com ja vàrem dir el mes de febrer passat, ja que l'Esquirol era un gran afeccionat a l'avicultura.

L'altra part del pati, la cobrí de vidre, posant-ne també a les parets laterals. Dins aquest recinte de vidre, hi muntà el seu estudi.

Hi col·locà testos de flors i de tota mena de plantes, entre les quals no hi mancaven les elegants palmeres.

Entre plantes, cortinatges i altres ornaments hi foren passant innumbrables escalencs i gent de tota la comarca.

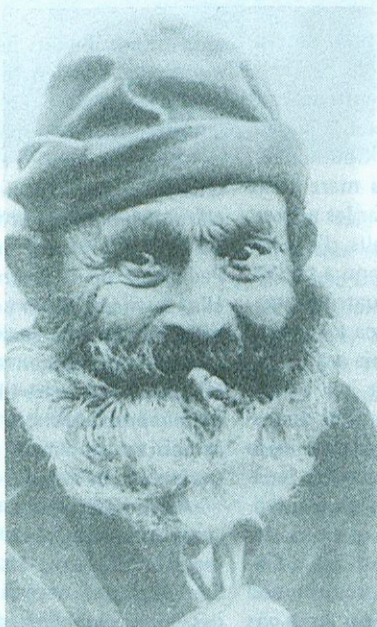
Romàntiques parelles de nuvis, dames elegantment abillades amb grans sombreros que més que tal cosa semblaven testos de flors, seriosos militars amb sable i casaca de botons platejats.

Ara bé, els protagonistes i preferits del seu estudi ho foren uns vellets que, sense saber-ho, ajudaren a immortalitzar el nom de l'Esquirol.

No els tenia massa lluny. Calia fer uns pocs passos per a trobar-los. Solien fer-la petar al banc d'en Si no fos, o bé entre les roques del Codolar o no giare més lluny.

— Què, avi Niol, som-hi, —li deia l'Esquirol.

— A veure, Esquirol, si el fas ben guapo —li deien els altres, "clients" del banc d'en Si no Fos, tot rient.

L'Avi Niol

L'Àvia Sisa

— Esteu de "guasa", —els responia l'Avi Niol. —Ja veurem quan us toqui a vosaltres. Sou capaços d'espatllar-li la màquina.

Així, entre bromes i rialles, l'Avi Niol, tot simpaticot, s'aixecava amb tota la "catxassa", i amb pas curt i cansat, anava seguint a l'Esquirol, tot "xino xano", cap el seu estudi.

Tot restava plasmat en les seves plaques fotogràfiques: ulls petits i criaturers, pell cremada pel sol, barba abundosa i blanca, enmig dels pèls de la qual s'obre camí una burilla de cigarreta que, ja sense vida, penja dels llavis.

I així com l'Avi Niol ho va fer, també passaren pel seu estudi altres rostres escollits per l'Esquirol, rostres llaurats per fondes arrugues, pell endurida pel pas de la vida, mirades perdudes a l'infinit, serietat profunda, sofriments disimulats.

L'Avi Mulasa, el Menut Petot, amb la seva pipa humitosa i recorquillada sempre penjant dels seus llavis, en Batista, el Noi Calons, l'Àvia Sisa, amb el seu mocador de cap que arrodonia millor la seva cara petita i somrient, El Pal d'en Niol, l'Avi Garanyol, en Pere Menut, en Met Re, pastor de vaques, l'Àvia Abadesa, àvia d'en Joan i Martí Callol.

Els seus retrats, els hem vist reproduïts, en més d'una ocasió, en els llibres de refranys i costumaris catalans.

Pintors i dibuixants han estampat aquest llops de mar en llurs teles, immortalitzant aquests rostres i l'art de l'Esquirol, malgrat que hagin ignorat el nom de l'artista i autor originari.

Tornant amb l'estudi fotogràfic, recordem una anècdota que es produí, una vegada l'Esquirol ja havia mort:

La seva esposa, la senyora Francisqueta, es va vendre el pati on el seu marit tenia l'estudi. Els compradors, quan varen entrar a l'estudi, aleshores ja abandonat, s'adonaren que hi havia moltes fotografies que no eren del seu grat. La nova propietària, de principis religiosos molt profunds, restà escandalitzada, en veure tot aquell desvergonyiment: senyores i senyoretes ensenyant el turmell, i fins i tot les cames i els genolls.

Quin atreviment! A on hem arribat?, es diria la bona dona, tot repetint que "no n'hi ha un pam de net", mentre feia un piló de totes les fotografies, a la vegada que hi feia foc.

Les flames consumien tot aquell paper, però el record de l'Esquirol resta etern.

CONVERSA AMB...

... Amb motiu de la celebració de la Diada de l'Escalenc Absent, hem volgut que l'entrevistat fos en Pere BRUGUERA I PELLICER, escalenc i afincat des de fa molt temps fora del nostre poble, per tal que representés tots aquells que viuen en altres contrades, lluny de la nostra Vila, però a la vora en el record.

L'Escalenc.— Feu-nos una breu biografia.

Pere Bruguera.— El dia vint-i-un del mes de març del 1906 vaig néixer a la casa número 43 del carrer del Codolar. El meu pare era pescador i la mare tenia cura, a més a més de repassar les xarxes, on els dofins solien fer estralls, d'una família ben nombrosa. Erem nou a taula i, entre tots, representàvem quatre generacions. Tret d'ajudar una mica a la mare, l'única tasca seriosa que tenia era l'escola, que només podia eludir per alguna causa molt greu. No eren motius de festa ni el fred, ni la calor, ni la pluja ni la tramuntana. L'estudi, —aleshores anàvem a estudi— era sagrat a casa meva. Encara recordo el meu pare que una tarda, havent dinat, m'acompanyava a l'Àve Maria armat amb una forca, perquè vagava pel poble un gos rabiós. Amb gossos i tot, la mainada a estudi. Servo, també, com gravada a foc, l'alegria que em produïren els primers diners que vaig guanyar. Baixava, a trot llarg, pel carrer de l'Església amb el puny fortament clos, fins arribar a casa. Llavors, triomfalment vaig obrir la mà i aparegueren cinc duros. Era la meva primera paga. Me l'acabava d'entregar Na Caterina Albert i era el sou que em corresponia pel fet d'haver estat tot un any ocupant-me de la recaptació d'almoïna n'era pabordessa.

Complerts ja els dotze anys, no sé d'on ni de qui sorgí la idea que se'm donaria bé estudiar el Batxillerat i cursar, més tard, una carrera. Aquesta suggerència seduï la meva mare que en parlà amb el germà gran, en Pepet, qui amb la generositat que el caracteritzà tota la seva vida, s'erigí en padrí de la proposta i s'encarregà de convèncer el pare, cosa que no li fou gens difícil. La qüestió, però, no era massa senzilla. No es coneixien les beques i el problema era doble; per una part, les despeses que comportava el fet d'estudiar i per l'altra part la minva d'ingressos que representava per a l'economia de la casa, si un dels membres de la família en lloc d'enrolar-se a la barcada se'n desentengués definitivament. El meu germà, creient just el que feia i preocupant-se més del meu benestar material que del seu, va acceptar-ne la responsabilitat total i els plans es tiraren endavant. Però, naturalment, se m'exigí un esforç. Em calia aprendre l'ofici de barber per ajudar a cobrir les despeses. Vaig anar d'aprenent a Figueres i als dotze anys vaig ingressar a la categoria d'escalenc absent. Fou una mena de pressagi, perquè a Figueres m'hi he passat tota la vida. S'iniciaren els estudis de Batxillerat —aleshores eren sis cursos—

amb llibres deixats per altres companys que ja se n'havien servit o comprats, si no hi havia altre remei. I arribats aquí, vull presentar-vos una faceta de caràcter de la meva mare. És un homenatge. Guardio a casa unes llibretes d'escriptura clara, llegible i sense faltes d'ortografia. En elles s'hi troba transcrit el text de Pedagogia de la Normal de Girona que ella, la mare, havia copiat perquè el llibre valia quinze pessetes que en aquell moment no estaven al seu abast, l'interès de la meva mare i l'altruisme del meu germà procuraren la meva promoció i m'obriren un ampli ventall de possibilitats. Només els puc dir gràcies als dos.

Al mateix temps que estudiava vaig començar a practicar l'art de l'ensenyament. El Mestre, Sr. Josep Sureda, el Senyor Pepet, necessitava algú que l'ajudés en la seva classe de pàrvuls i m'escollí com a col·laborador. També donava classes de repàs. L'últim trimestre del 1925, em sortí feina a Figueres, on vaig trobar-hi un altre escalenc: en Jaume Bou. I el servei militar, m'arribà. Tres anys a la Marina. Obtinguda la llicència l'any 1929 tornada a Figueres, aquesta vegada al Col·legi Monturiol. Dos anys després, a Sant Martí de Provençals, a l'Ateneu Obrer Martinenc, on vaig romandre un any m'hi vaig trobar amb una altra gairebé escalenca: la Ramona Dillet, neboda de les Mestres de L'Escala, Donya Paquita i Donya Maria Anita. De l'Ateneu, al Monturiol, altra vegada. El 1935, decidit a entrar en el Magisteri Nacional, vaig servir interinïtats a Pont de Molins i a Port de la Selva. El 1936 foren convocats uns cursets d'ingrés. Traqueren cinc mil places a concurs i érem vint mil mestres esperant feina. Els Mestres de tot el país protestàrem i es varen suspendre els cursets. Amb un altre fórem fermes activistes de la vaga: en Sidó Pascual.

A l'estiu del 1936 l'Ajuntament de Figueres m'encarregà de l'organització del primer Centre escolar de la Generalitat Republicana a Figueres i l'any 1937 s'entregà oficialment l'Escola amb quinze seccions en ple funcionament. Tenia al meu càrrec la direcció del Centre interinament; per ésser —director efectiu em mancava un curs de Llengua Catalana que en aquells moments estava realitzant. Vaig regir el grup escolar Ferrer i Guàrdia fins al juny del 1938 quan s'incorporà la meva lleva a l'exèrcit... En plena guerra vaig continuar dedicant unes hores diàries a l'ensenyament. Era Milicià de la Cultura i donava classe als analfabets i als qui, sense ésser-ho, volien aprofitar l'oportunitat que se'ls

brindava. Any 1939. A l'atur, sense indemnització, —decretà el Generalíssim— tots els Mestres de la Generalitat; a mi, particularment, inhabilitació total per a exercir l'ensenyament "por enseñar contra el amor a España". Altra vegada a l'escola particular, altra vegada al Monturiol que estava totalment desorganitzat i després, l'any 1940, al Cultural Cervantes, també de Figueres fins al 1950. Bo i inhabilitat i gràcies a l'empenta que em donà una autoritat acadèmica vaig fer-me càrrec de l'Acadèmia Mercantil on m'ha trobat la Tercera Edat. Sóc casat desde l'any 1937.

L'Esc.— Quan i per què va marxar de L'Escala?

P.B.— En haver acabat la carrera va presentar-se el problema de trobar una ocupació i guanyar algun dineret. Vaig anar a un Col·legi particular per tal de donar temps a que es convoquessin oposicions per a ingressar al Magisteri Oficial. No hi havia feina a l'Escala, i a Figueres, sí.

L'Esc.— Quina feina teníeu?

Fer de Mestre sempre ha estat la meva feina. He de reconèixer, però que no he fet gaire allò que estrictament és l'ensenyament Primari. De bon començament a Figueres em destinaren a una classe de nois de més de tretze anys que estudiaven Teneduria de Llibres i solien sortir capacitats per anar a una oficina, per entrar a formar part del personal de Banca. Ara en diem administratiu. Quedi clar que tots ells repassaven a fons tot allò que portaven après de l'ensenyament primari.

L'Esc.— Activitats en les que heu participat a part de la vostra professió.

P.B.— Decidit a trobar allò que ara en diuen un hobby, una mena de sedant després de la meva activitat diària, vaig decidir-me per una tasca cultural ben diferent, però a la de la meva professió. Aprofitant, doncs, el fet de la creació d'un grup encarregat de portar a terme unes tasques culturals en el Casino Menestral de Figueres, acompanyat d'una colla de joves actius i decidits que em donaren la responsabilitat de moderar la seva empenta i el seu entusiasme, l'any 1954 creàrem l'Agrupació de Cultura del Casino Menestral. Al principi, i sem-

pre amb peus de plom, organitzàrem conferències, col·loquis literaris, sessions de cinema exposicions de pintura... Més tard ens atrevírem amb la presentació d'uns Jocs Florals, experiència que repetíem dues vegades més. No érem gaire ben vistos per les autoritats de l'època i se'ns presentaren moltes dificultats que anàvem esquivant com podíem, a vegades amb la inestimable col·laboració d'algun subaltern que es compadria de la nostra inestabilitat. Empeyent i rodolant arribà el 1960. El President del Casino anà a Olot i s'hi trobà amb una fira en la que els marxants eren pintors que venien les seves teles.

Arribà a Figueres tot engrescat i ens proposà d'organitzar una fira semblant a la que acabava de veure, i el dia primer de maig del 1961 inicià el seu periple l'actual Fira del Dibuix i de la Pintura de Figueres que, després d'haver-se convertit en la més important de les que es celebren a Catalunya, si ens referim al volum de les seves vendes, enguany acaba de celebrar el seu vint-i-cinquè aniversari. Vaig estar al front d'aquesta Agrupació durant trenta anys. Quan s'acomplí el vint-i-cinquè aniversari de l'Agrupació la Junta del Casino Menestral m'atorgà la Medalla d'Or de l'Entitat i l'Ajuntament de Figueres em concedí la Medalla d'Argent de la Ciutat, en un gest de gran generositat i benevolència d'ambdues Institucions.

L'Esc.— Què trobeu a faltar més de L'Escala?

P.B.— No sé què dir-vos. El cas és que m'estimo molt l'Escala, enyoró l'Escala i quan en sóc fora, la trobo a faltar.

L'Esc.— Quins canvis heu vist al poble que més us han impressionat d'ençà que va marxar?

P.B.— Quan hom ha presenciat la desaparició del llum d'oli del quinqué, del carret amb la plataforma del doble forat pels càntirs, que cada dia, en sortir d'estudi, havíem d'anar a emplenar d'aigua a la font i ha vist, en canvi, l'aparició de l'electricitat il·luminant, primer d'una manera molt minsa els carrers de la nostra Vila, fins arribar els ultravioleta, quans s'ha trobat amb l'aigua a casa sense haver de pitjar el carret al llarg de la pujada del Pedró; quan des del cafè d'en Rafel Quim sentíem per primera vegada que des de Barcelona ens arribaven unes paraules barrejades amb molt soroll que sortien d'una ràdio primitiva, no sé si encara hi ha possibilitat que hom es quedi bocabadat davant de qual-sevol esdeveniment. Fa molts anys que veig el meu Poble amb capacitat per realitzar tot allò de bo que es pugui esperar d'ell; per això no m'han sorprès mai els avenços que ha enregistrat. L'Escala es decidí un xic tard a incorporar-se al moviment turístic, per exemple; però una vegada ho féu, es desenvolupà de manera ràpida i efectiva. I en l'àmbit cultural la projecció de l'Escala ni m'ha impressionat ni m'ha sorprès. Sempre he vist en el meu Poble grans inquietuts i sempre ha aconseguit ocupar un lloc ben enveiable.

L'Esc.— Què diríeu als altres escalencs absents i què diríeu a la gent de L'Escala?

P.B.— Els altres escalencs absents, el mateix que jo, es deuen haver sentit sempre orgullosos d'haver nascut en el nostre Poble i hauran procurat plasmar en l'esperit dels seus nous conciutadants la idea d'un Poble de caràcter obert, sincer i generós, col·laborant amb el seu esforç en la promoció de la població que els acollí. Al mateix temps que bons escalencs som bons figuerencs, bons barcelonins o bons perpinyanesos, segons sigui la nostra nova residència. Endavant; i l'Escala sempre al primer pla.

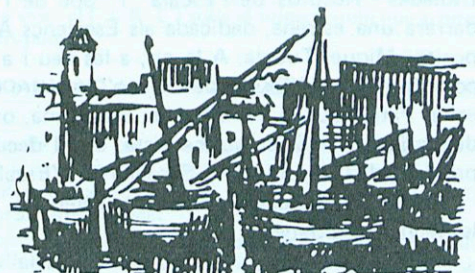
A la gent de l'Escala els he de dir, aprofitant l'oportunitat que em dóna aquesta entrevista que em dol molt que la llarga absència, l'acumulació d'anys amb la consegüent pèrdua de facultats i l'augment d'una població que creix i es renova constantment, em facin difícil de conèixer unes persones que sí em coneixen. Em dol el bon dia o bona tarda que donaria gustós i no ho faig perquè no voldria que fos rebut amb estranyesa per algun desconegut.

Recordo tots els amics amb molt afecte. Però guardo en un lloc a part el record de quatre amb els qui formava el quintet que férem la "mili" junts, i que pel fet d'haver desaparegut d'entre nosaltres, em mereixen més consideració. Recordo el somriure simpàtic i bonatxot d'en Lau Teixidor. Feia anar molt en doina la paraula "Xaruix" en les nostres converses.

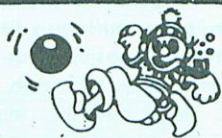
No vaig esbrinar mai què volia dir. Crec que es referia a la paraula Xaruc. En Ponç Cortal, amb un excel·lent sentit de l'humor i la seva doble personalitat: el senyor Ponç a l'estiu, en Ponç, a seques, a l'hivern. L'Eduard Paiet, gran amic, també. Quan ens trobàvem ens saludàvem d'una faisó ben original: el mot emprat era "gitano": Gitano, on vas? D'on vens, gitano? I per acabar, en Jaume Tolaguera. Se n'anà de l'Escala a Barcelona i mantinguérem una relació epistolar. Ens uní una amistat ferma que durà tot el temps que pot durar una amistat. Els quatre amics són ja traspasats; però els anem resuscitant cada vegada que en recordem una anècdota.

En resum: he volgut dir-vos amb tot això que les moltes i bones amistats que tinc a la població que m'acollí no han esborrat de la meua memòria els bons amics que tinc i he tingut a l'Escala i l'afecte entranyable que sento i la simpatia que en mi desperta tot allò que a l'Escala es refereix.

RODOMA.

Sr. Pere Bruguera i Sra.

SARDANES

Ei mes d'abril varem tenir dues audicions: l'habitual del Di-l-luns de Pasqua, que ja comentaven en el número anterior, i la del dia 21, aquesta amb motiu de la diada en que, les parelles que durant l'any commemoren els vint-i-cinc i cinquanta anys de matrimoni, celebren la festa en comunitat. Ambdues ballades foren a cura de la cobla "La Principal de Banyoles".

També, com ja havíem anunciat, el dia 20 va fer estada a la nostra vila la Caravana de la Flama de la Sardana. Arribaren cap a les dues de la tarda i, després de dinar, eren prop de les quatre, feren una cercavila per a tornar-se a reunir a la Platja, on després de la interpretació de "Retorn" per la cobla Infantil del Col·legi de Santa Maria de Blanes, l'Alcalde, en Rafael Bru-guera, dirigia unes paraules de benvinguda, continuant els parla-ments Lluís Albert, el senyor Izquierdo representant de l'O-bra del Ballet Popular, per fer la cloenda Josep Mainar, presi-dent de l'esmentada Entitat barcelonesa. Nova intervenció de la cobla Infantil que oferí "Fermina", repartiment dels premis corresponents al concurs allusiu a la celebració, lliurament de caramels a la mainada assistent, per tot seguit continuar el viat-ge en direcció a la Catalunya Nord, concretament fins a Sant Llorenç de Cerdans, on el diumenge dia 21 es feu la proclama-ció de la Ciutat Pubilla de la Sardana 1.985, mentre a la Platja tenia lloc un animat festival infantil.

Encara que quan surti l'Escalenc, segurament ja s'hauran repartit els programes i tothom tindrà coneixement, amb de-tall, de totes i cada una de les dades, així com de les interpre-tacions que al llarg de les sessions de matí, tarda i nit, portaran a terme en el nostre Xe Aplec de la Sardana, a celebrar el dia 26 d'aquest mes de maig, les cobles "Costa Brava", "Ciutat de Girona", "Principal de Barcelona" i "Genisenca", hi ha algun detall que ens permetem anotar-lo per tal de deixar-ne constàn-cia a les nostres pàgines. El matí, a partir de les 10, en el Pas-seig, s'interpretaran setze sardanes i a la tarda, en el mateix lloc, començant a dos quarts de cinc, son divuit les programa-des, dues d'elles de conjunt per les quatre cobles, que son les titulades "Records de l'Escala" i "Sóc de l'Escala", aquesta darrera una estrena, dedicada als Escalencs Absents, del com-positor Miquel Tudela. A la nit, a les deu i a la Platja, audició completa per la "Ciutat de Girona", mentre que a les onze en en el Pati Blau, la Principal de Barcelona, oferirà un concert de sardanes i música vuitcentista, en el decurs del qual, serà proclamada la Pubilla de la Sardana de l'Escala 1.985.

En els deu Aplecs de la Sardana celebrats, s'hauran estrenat les següents sardanes:

1977 (segon aplec) "L'Aplec de l'Escala" d'Enric Vilà.

1978 (tercer aplec) "L'Hereu i la Gracieta" d'Enric Vilà, "Estimat amic" de Ferrer-Vilà i "Dos de l'Empordà" de Fran-cesc Mas i Ros.

1979 (quart aplec) "Maria Reça" d'Enric Vilà i "Els pesca-dors de l'Escala" de Francesc Mas i Ros.

1980 (cinquè aplec) "Els amics de l'Escala" de Manuel Sanz "El carrer de la Torre" de Carles Mallart, "Aquest mar tan blau" de Joan Pons i "L'Escala us recorda" de Josep Culler.

1981 (sisè aplec) "Llavor sembrada" de Francesc Mas i Ros, "Mainada Escalenc" de Tomàs Gil i Membrado i "L'Avi XA-XU" de Josep Vicens i Busquets.

1982 (setè aplec) "El passeig de l'Escala" de Joan Callís, "a tot vent" de Francesc Mas i Ros i "L'Aplec mariner" d'Antoni Mas i Bou.

1983 (vuitè aplec) "Aplec vora la mar" de Lluís Albert.

1984 (novè aplec) "Vila marinera" de Josep Pascual i "L'encís de l'Escala" de Pere Fontàs.

1985 (desè aplec) "En Gendrau de Calonge" d'Esteve-Tude-la, "El nostre avi" de Francesc Mas i Ros i "Sóc de l'Escala" de Miquel Tudela.

Volem també posar el detal de les cobles que han intervin-gut en els 10 Aplecs CIUTAT DE GIRONA: 9 (anys 76 - 77 - 78 - 79 - 80 - 81 - 82 - 83 - 85) BAIX EMPORDÀ: 5 (anys 76 - 77 - 78 - 79 i 84) COSTA BRAVA: 4 (anys 82 - 83 - 84 - i 85) MARINA: 3 (anys 80 - 81 i 82) JOVENIVOLA DE SABADELL: 3 (anys 80 - 81 i 82) LA PRINCIPAL DEL LLOBREGAT: 2 (anys 76 i 83) LA SALVATANA: 2 (anys 79 i 80) i amb una sola vegada GIRONA (77), BARCELONA (77), MONTGRINS (78), LA PRINCIPAL DE LA GAR-ROTXA (78), A.M.O.G.A. (81), LA PRINCIPAL DEL ROS-SELLÓ (83), LA PRINCIPAL DE BANYOLES (84), LA PRINCIPAL DE BARCELONA (85) i GENISENCA (85). Re-sum del programa que, juntament amb la invitació, la Comissió organitzadora de la II Diada de l'Escalenc Absent, ha fet ar-ribar als escalencs que viuen fora de la vila. Després d'una cor-dial salutació, posa els actes a celebrar que son: **Divençres dia 24**, a les set de la tarda, a la "Galeria Mestral inauguració d'una exposició de fotografies de l'Escala. Dissabte dia 25, a la Plaça de les Escoles, a partir de les quatre de la tarda, recollida de distintius i invitacions a l'oficina del C.I.T., a dos quart de set, actuació de l'Esbart "La Farandola"; a dos quarts de vuit, ben-vinguda i salutació per les Autoritats locals; a dos quarts de nou a l'Església Parroquial, Missa Solemne cantada d'havaneres a càrrec dels grups "Els Pescadors de l'Escala", "Oreig de mar" i "Coral Empòrium". **Diumenge dia 26**, a partir de les deu del matí, Aplec de la Sardana; a la una, visita a la recuperada Roca del Frare, a dos quarts de cinc de la tarda, Aplec de la Sardana, per assisar a l'estrena de la sardana "Sóc de l'Escala", inter-pretada de conjunt per les quatre cobles i dedicada als esca-lencs absents; a les onze de la nit, al Pati Blau, concert per la cobla "La Principal de Barcelona", amb la proclamació de la Pubilla de la Sardana de l'Escala 1.985. Al cloure el comentari, ens permetem, des de les pàgines de l'Escalenc, desitjar a tots els escalencs absents que vingin a celebrar la festa, una immi-llorable estada entre nosaltres, alhora que, per molts anys puguin tenir un record inesborrable de la diada.

FUTBOL

Resultats del mes d'abril.

Alevins

dia 14	Calella - L'Escala	6 - 2
dia 21	L'Escala - Sant Antoni	0 - 4
dia 28	L'Escala - Calella	2 - 4

Juvenils

dia 14	Calonge - L'Escala	0 - 3
dia 21	L'Escala - Calella	2 - 0

Aficionats

dia 21	L'Escala - Undarius	3 - 2
--------	---------------------	-------

Primera Regional

dia 14	Abadessenc - L'Escala	0 - 3
dia 20	L'Escala - Bisbalenc	3 - 2

Números premiats en el sorteig de l'equip juvenil del F.C. L'Escala:

Primer premi: **2.634**; segon premi: **3.657**; tercer premi: **2.167** i quart premi: **3.158**.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

NEIXAMENTS

- 1 - 3 Andreu Castells i Barrera, fill de Frederic i Antònia.
13 - 3 Martí Ramió i Castro, fill de Martí i M. Dolors.
20 - 3 Genís Lavado i Fortià, fill de Vicenç i Margarida.
4 - 4 Alba Valdivia i Recio, filla de Jesús-J. i M. Magdalena.

MATRIMONIS

- 24 - 3 Jaume Font i Coll amb Maria Puig i Amer.
13 - 4 Josep-Manuel Barrera i Hernández amb Montserrat Velasco i Tomàs.
13 - 4 Antoni Polaina i Ramirez amb Ramona Olivares i Carmona.

DEFUNCIONS

- 10 - 2 Anna Sureda i González.
12 - 3 Josep Cortal i Boada.
12 - 3 Albert Ruttinger.
30 - 3 Francesc Barragan i Cortés.
5 - 4 Francesc Donjó i Callol.
5 - 4 Marina Murillo i Andreu.
7 - 4 Montserrat Barnils i Pidevall.
10 - 4 Pilar Cros i Abel.
15 - 4 Jaume Faura i Romeu.
12 - 4 Olefur Sigurdsson
20 - 4 Josep Torrent i Rustey.
24 - 4 Caterina Alemany i Franquesa.
26 - 4 Lúcia Ripoll i Font.

De tant en tant, massa sovint per cert, hem de lamentar nos davant el traspàs d'un bon amic. Josep Torrent i Rustey (e.p.r) deixava d'existir el proppassat 20 d'abril i, amb la seva mort, hem perdut un gran company, un entusiasta col·laborador en les manifestacions, de tot tipus, que tenen lloc a la nostra vila;

resumint, una d'aquelles persones que ens deixen un buit tan considerable, que és molt difícil poder-les oblidar. Al dedicar-li, des de l'Escalenc, un record emocionat, volem també transmetre a llurs familiars, el nostre més cordial testimoni de condolença.

TENNIS TAULA

A aquestes altures de la temporada, ens trobem a l'època de màxima competició, amb la coincidència de moltes proves provincials: individual primeres, Classificatori Lliga Nacional 85-86, equips tercers, equips juvenils i equips infantils.

INDIVIDUAL PRIMERES

Tres jugadors del C.F.R. L'Escala - Joan Sues (actual campió), Manel González i Ricard Palau - s'han classificat per la final de l'individual provincial de primeres, el resultat de la qual el donarem el mes vinent.

CLASSIFICATORI LLIGA NACIONAL 85-86

S'ha començat a jugar el Classificatori que dona dret al primer o als dos primers equips a participar a la lliga nacional de segona divisió.

C.F.R. L'Escala ha aconseguit els següents resultats:

C.F.R. L'Escala 5 - T.T. Cassanenc 1 (González 2 i E. Guanter 2 X. Cortal 1).

Alba Bescanonina 5 - C.F.R. L'Escala 3 (Palau 3 González i Sues)

C.F.R. L'Escala 5 - T.T. Olot 2 (X. Cortal 2 Palau 2 i E. Guanter 1).

T.T. Palafrugel 4 - C.F.R. L'Escala 5 (González 3 i E. Guanter 1 i Cortal 1).

El C.F.R. L'Escala va perdre a Bescanó per 5 a 3 i caldrà esperar el partit de la segona volta previst pel dia 24 de maig que decidirà, ben segur i com d'altres vegades, el guanyador de la prova.

EQUIPS JUVENILS

S'han jugat gairebé tots els partits de la 1.ª fase i el C.F.R. L'Escala ja està classificats per a les semifinals on s'haurà d'enfrontar molt possiblement al 21 Canvi 5 de Girona, disputant la final el guanyador d'aquell partit al T.T. Palafrugel.

Aquests són els resultats de la 1.ª fase quan el C.F.R. L'Escala ha de rebre, encara, la visita del C.N. Figueres:

T.T. La Bisbal "A" 0 - C.F.R. L'Escala 5 (X. Cortal 2 Mas 2 Torrent 1).

C.F.R. L'Escala 5 - T.T. Olot 2 (X. Cortal 3 J.M. Guanter 1 J. I. Cortal 1).

C.N. Figueres 0 - C.F.R. L'Escala 5 (X. Cortal 2 J.M. Guanter 2 J. I. Cortal 1).

C.F.R. L'Escala 5 - T.T. La Bisbal "A" (X. Cortal 2 Mas 2 Torrent 1).

T.T. Olot 1 - C.F.R. L'Escala 5 (X. Cortal 2 J.M. Guanter 2 Mas Mas 1).

EQUIPS INFANTILS

També s'ha iniciat el provincial per equips infantils i el C.F.R. L'Escala va guanyar a Olot per 5 a 2 en el primer partit.

T.T. Olot 2 - C.F.R. L'Escala 5 (J.M. Guanter 3 Mas 2 Torrent)

ENTORN LA POLEMICA DELS EQUIPS FEMENINS JUVENILS

El Comitè de Competició de la Federació Provincial - tal com ens teníem - s'ha pronunciat a favor del 21 Canvi 5 i el C.F.R. L'Escala ha enviat el corresponent recurs a la Federació Catalana de Tennis Taula, acompanyant a la versió dels fets tot un seguit de comprovants que demostren que no es disposa de cap normativa abans de jugar la competició que digui que pel sistema Copa Davis s'han de jugar tots els partits i que va ésser el C.F.R. L'Escala el primer equip que aconseguí els tres primers punts.

EL C.F.R. L'ESCALA NO VA PARTICIPAR ALS CAMPONATS D'ESPANYA.

El C.F.R. L'Escala no va poder participar en els Campionats d'Espanya - com era la seva intenció de fer-ho - que es van jugar a Sant Sebastià de los Reyes (Madrid) de l'1 al 5 de maig, ja que tant sols figurava inscrit com a cinquè suplent.

Recordem que hi tenen accés directe als equips que militen a la divisió d'honor i primera divisió, i com tothom sap, el C.F.R. juga a segona.

Fèlix Guanter.

BANCU
BANCOTI
BANCOTRAI
BANCOTRANS
Banc Comercial Transatlàntic
L'ESCALA

Casa Central BARCELONA
MES DE 90 OFICINES A ESPANYA

SASTRERIA

Vilabrú

NOCES D'OR I D'ARGENT

Tal com estava programat, tingué lloc a la nostra vila, el mateix 21 d'abril, la celebració conjunta de les noccs d'Or i d'Argent de les parelles que enguany compleixen els 50 i 25 anys de matrimoni, respectivament.

Tot i que el temps no va acompanyar pas massa, tots els actes tingueren un gran relleu i foren viscuts amb una gran intensitat i alegria, en bé d'una millor coneixença i compenetració entre els escalenes.

La diada començà amb una Missa d'acció de gràcies amb la participació de la Coral Empòrium i, tot seguit, a la platja, la Cobla Principal de Banyoles interpretava una audició de sardanes.

El dinar de germanor tingué lloc en el restaurant Neus Mar, enmig del bon ambient i la normal gresca, propis de l'alegre jornada.

A continuació marxaren cap a Barcelona on passaren la nit, i l'endemà següent, enfilaren el camí de Montserrat, a la basílica de la qual feren l'ofrena a la Patrona de Catalunya d'uns quants productes elaborats a la nostra població.

Cal destacar que foren rebuts pel Pare Abad, qui els adreçà unes emotives i molt interessants paraules, tocant, entre d'altres temes, la problemàtica dels fills a la societat actual.

Cap el tard arribaren a L'Escala molt contents i satisfets, havent marcat una nova fita en aquesta encertada iniciativa que s'ha celebrat per tercera vegada i que rep una total acceptació popular.

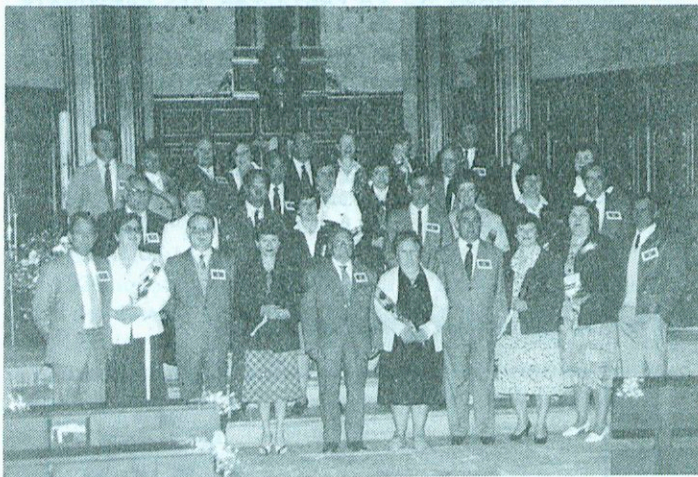
Heus aquí la relació de les parelles que enguany han celebrat les Noccs d'Or i d'Argent:

NOCES D'OR

Josep Alemany Mitjans i Maria Bonhome Curós,
Pere Brugués Artigas i Irene Sobrerroca Brunet.

NOCES D'ARGENT

Josep Aupí Vila i Amalía Palau Roca,
Miquel Aymerich Viñals i Joana Andreu Arderiu,
Josep Callol Casadellà i Brígida Hernández Diert,
Claudi Casagran Solés i Pilar Pijoan Tolaguera,
Sebastià Callol Tolaguera i Francesca Callol Bonal,
Josep Casas Callol i Rafaela Bataller Micó,
Joan Espareh Leonart i Remei Bataller Micó,
Josep Fernández Castillo i Remei Castro Guarino,
Antonio Lara Hernández i Apolina Santamonica del Rio,
Esteve López de Ipiria Pascua i Pilar Simón Brugués,
Martí Pagès Ferrer i M.ª Assumpció Bigarós Sureda,
Josep Pou Hostench i Raquel Almagro Valia,
Carles Pons Puig i Roser Sabadé Solés,
Jesús Puig Ximínis i Maria Buixeda Brugués,
Lluís Reixach Leonart i Dolores Diaz Garcia,
Ramon Sagrera Poch i Sussana Tejada Garcia.

Grup de matrimonis que enguany han celebrat les Noccs d'Or i d'Argent

EL PROBLEMA DEL MERCAT, SOLUCIONAT DE MOMENT

El dia 21 d'abril, i després de tantes setmanes de conflicte, es va celebrar, per primera vegada, el mercat en el nou emplaçament del Padró, zona designada per l'Ajuntament per als marxants a partir del 10 de febrer, però que aquests, com tothom ja sap, no ho acceptaren en un principi.

En el Ple extraordinari del 16 d'abril fou aprovada la proposta del primer tinent d'alcalde, senyor Carmel Isern, segons la qual el mercat quedava ubicat provisionalment a la zona del Padró per espai de quatre setmanes, durant les quals s'estudiarien les opinions dels marxants, dels assistents al mercat, així com de l'informe elaborat per una comissió de consellers, a fi de poder sospesar definitivament si era globalment acceptada la nova ubicació.

Per tant, i com que en el moment de l'aparició de L'Escalenc d'aquest mes de maig pràcticament ja s'haurà cobert el període de quatre setmanes, ja es podrà tenir un balanç aproximat i primeres valoracions entorn a l'acceptació o no del mercat a la zona del Padró.

Nosaltres, com hem vingut fent durant tot aquest temps, ens en fem ressó novament a L'Escalenc del mes de juny.

L'ABOCADOR D'ESCOMBRARIES

L'abocador municipal de les escombraries ha estat, des de fa alguns anys, un notable problema de difícil solució a la nostra vila.

L'actual Ajuntament i els anteriors, segons ens consta, està fent, tots els possibles per a trobar un altre emplaçament, millor fora del nostre terme municipal d'ésser possible, ja que L'Escala no disposa de terrenys adequats.

Com que un abocador d'escombraries és qualcom que no agrada ningú, totes les negociacions efectuades en aquest sentit han resultat negatives.

Darrerament, s'han mantingut uns contactes amb l'Ajuntament de Torroella de Fluvià. Malgrat que una bona part del poble s'hi oposa, sembla ésser que es podria arribar a un acord provisional amb l'esmentat Ajuntament mitjançant el pagament d'una suma prou considerable per part de l'Ajuntament de L'Escala.

En qualsevol cas, veurem com acaben aquestes negociacions, i tant de bó es pogués retirar l'abocador de l'actual emplaçament, donades les moltes negatives conseqüències que aquell fet comporta.

CELEBRACIÓ DE LA CONFIRMACIÓ

El diumenge 5 de maig es va celebrar a la parròquia de Sant Pere de L'Escala la Confirmació de nois i noies escalenes pel senyor Bisbe de la Diòcesi, Jaume Camprodon, en una celebració molt viscuda per part de tota la comunitat cristiana aplegada a l'entorn dels nens confirmats, la relació dels quals és la següent: Anna Aupí Castelló, Beni Ballesta Pagès, Julian Barragan Pagès, Josep Bruguera Viñals, Lluís Costals Ferrer, Maria Luz Diaz Aparició, Josep Escat Tomàs, Jordi Feliu Peraferrer, Marixell Folch Geronès, Marta Folch Geronès, Lluís Gardella Juhé, Mònica Gelada Soldevila, Josep Maria Guanter Ballesta, Joan Gutiérrez Colomeda, Agustina Jacas Ballesta, Maria Rosa Morera Alarcón, Ramon Morera Alarcón, Antònia Muñoz Montoro, Ramon Planas Payet, Manoli Ponce Murillo, Mònica Pons Ballesta, Nonito Ros Porta, Glòria Sabadé Benedí, Gemma Sanchís Vilabrú, David Solés Gardella, Yolanda Van Zantem i Cristiana Vilabrú Brugués.

CAMPANYA DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

El Servei Municipal de Català de l'Ajuntament de L'Escala, amb la col·laboració de la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat, està portant a terme a la nostra vila una important tasca en favor de la normalització i presència del català entre nosaltres.

Ultimament, l'esmentat Servei ha disposat la distribució a tots els comerços i establiments de la població d'una variada documentació apropiada per a col·laborar amb aquesta campanya.

A les entitats bancàries, concretament, els han lliurat unes paperetes blaves amb la numeració correctament escrita en català, a fi que els banes les facin arribar als clients.

Seria molt adient que aquests impresos també es fessin arribar als clients estrangers, molts dels quals han demostrat, més d'una ocasió, un especial interès per a aprendre la nostra llengua i practicar-la.

PRIMERA TROBADA D'ALUMNES DE MUSICA DE BATERIA

El dissabte 13 d'abril tingué lloc la primera trobada de músics de bateria, a la qual s'hi trobaven alumnes joves de L'Escala i d'altres de Ribes de Fresser, de Palafrugell, de Salt i de Vic, entre d'altres localitats, alguns de coneguts com en Toni Puigdolíers, del conjunt "Brillants"; en Johnni Bisbe del conjunt "Reina negra"; i en Ricard Juscafressa del conjunt "Ales de palta".

Les classes de bateria les dona el músic Toni Gadea, de l'orquestra Maravella i les de solfeig, el músic escalenc Francesc Sala.

Entre els escalencs s'hi trobaven en Joan Carles Aguerri, en Lluís Gardella, en Pere Comas, en Julian Barragán, l'Alan Juvé, en Joan Mora, en Joan Callol i en Josep Galceran, entre d'altres.

1

EN RELACIÓ A LA ROCA DEL FRARE

El dia 20 d'abril, vàrem ésser molts els qui presenciàrem amb gran satisfacció la col·locació de la "Roca del frare" en el mateix lloc on es trobava abans de la seva desaparició, a causa d'un fort cop de mar, el 7 de novembre de 1982.

Una grua la baixà fins l'escull on abans s'hi trobava, prenen tot tipus de mesures, per tal d'evitar que el mar tornés a fer-ne de les seves.

Però tot va resultar inútil. Poc després, un simple temporal esfonzà de nou la roca dins el mar.

Tot el que hores abans havia estat joia, es convertí, poca estona després, en tristesa en saber que tornàvem a tenir el frare fora del lloc que tots els escalencs voldríem que fos. I és que resulta molt difícil lluitar contra les forces de la naturalesa. Ara, s'intentarà de recuperar-la i s'estudiarà el lloc més apropiat on ubicar-la.

EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES

Amb motiu de la II diada de L'Escalenc Absent que se celebrarà properament a la nostra vila –i de la qual en tindreu detallada informació en una altra secció de L'Escalenc– tindrà lloc una interessant i emotiva exposició de fotografies de L'Escala, a la Galeria Mestral.

La seva inauguració està fixada pel dissabte 11 de maig a les 7 de la tarda i segons la informació rebuda i les normes que ha vingut anunciant Radio L'Escala, sembla ésser que predominaran les fotografies de grups escalencs com equips de futbol, cursos escolars amb alumnes i el mestre, grups de comunions, etc...).

L'èxit que han tingut d'altres exposicions de semblants característiques fan que es tingui l'esperança de comptar amb una gran concurrència de públic a aquesta simpàtica i entranyable exposició que recullirà la popularitat, el tipisme i els costums de generacions anteriors i contemporànies.

II CONCURS DE CARTELLS ANUNCIADORS DE LA FESTA MAJOR 1985.

La Comissió de l'Àrea Social de l'Ajuntament de L'Escala ha fet públiques, mitjançant uns programes impresos, les bases per a participar en el II Concurs de Cartells Anunciadors de la Festa Major 1985.

Per a participar-hi cal ésser resident a les comarques gironines, podent presentar un màxim de dues obres de 45 x 65 cms.

El tema, cal que sigui inèdit i al·legòric a L'Escala i a la seva Festa Major, amb la següent inscripció: –"L'Escala – Festa Major 1985 – Dies 2, 3, 4 i 5 de setembre".

Les obres s'hauran de presentar a l'Ajuntament de L'Escala abans del 15 de juny i es concedirà a l'autor del cartell guanyador un premi de 25.000 pessetes.

Més informació i totes les bases d'aquest Concurs us seran facilitades a les oficines de l'Ajuntament.

ALGUNS ACORDS DEL PLE EXTRAORDINARI DEL 30 ABRIL

El dimarts 30 d'abril es va celebrar un Ple Extraordinari en el qual es varen debatre alguns temes de notable interès.

Es concretaren les retribucions complementàries del Secretari de la Corporació i s'aprovà contractar els serveis del tècnic municipal Sr. Francesc Xavier Ventós –mitjançant contracte de sis mesos– que farà la feina d'aparellador d'obres i col·laborador de l'acció dels projectes més importants de l'Ajuntament, en aquests moments, com són l'Avinguda de Girona, el Pavelló Poli-esportiu i el nou Ajuntament.

Es tractà també el tema de la normalització i oficialització de l'escut de L'Escala. Com que en aquests casos és l'antiguetat el que impera, s'ha efectuat una sol·licitud al departament de l'Heràldica de la Generalitat, acompanyant una mostra del que es creu més s'assembla al que originàriament correspon a L'Escala, per tal que responguin indicant quin és exactament l'escut de la vila, amb els detalls més insignificants i co-

2

3

lors exactes, a fi d'arribar a una identificació i unificació del mateix sempre que aparegui imprès, una vegada sigui considerat oficial i degudament normalitzat.

Va ésser aprovada la revisió de la contribució territorial urbana, amb el que comporta de posar al dia les valoracions de solars quan correspon fer-ho per obres noves.

Queda pendent, en conseqüència, adjudicar a una empresa els treballs de revisió de la Contribució Territorial Urbana, a càrrec dels topògrafs i d'equips administratius especialitzats.

Es parlà, al mateix temps, de cursar l'expedient de modificació de crèdit per tal de disposar del superàvit de l'any anterior i poder aplicar-lo a despeses del present any, que és el mateix que dir que es tracta d'habilitar uns diners de l'exercici passat i destinar-los a d'altres conceptes.

Fou aprovat un conveni entre l'Ajuntament i el col·legi de la Divina Providència a través d'un contracte d'arrendament, per al proper curs escolar, de L'I de setembre al 31 d'agost, de dues aules que seran utilitzades per alumnes de l'Ensenyança General Bàsica.

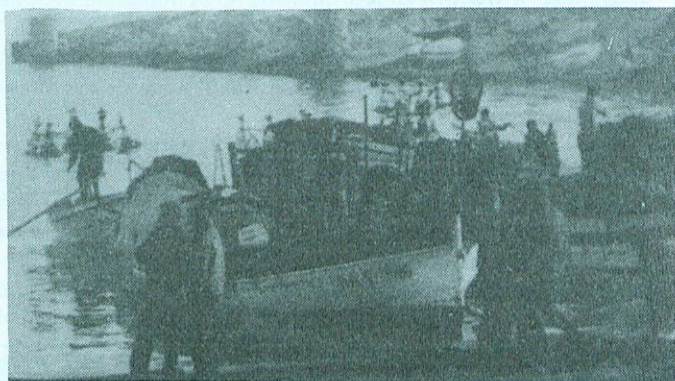
D'altra banda, s'acordà l'adhesió a la Federació Catalana de Municipis i a l'Associació de Municipis de Catalunya, tot el qual permetrà comptar amb les corresponents publicacions i poder disposar d'un servei d'assessorament.

En relació a les obres del Pavelló Poli-esportiu, notificarem que la 1.ª fase (preparació del terreny i fonaments) i la 2.ª fase (tancament i treballs de construcció) foren adjudicades a l'empresa Germans Alabau, de Jafre, i la 3.ª fase (estructura) s'ha adjudicat a Acieroid S.A. de Barcelona.

S'arribà també a l'acord de fer pública la convocatòria d'oposició lliure per provisió d'una plaça de Caporal de la Policia Municipal.

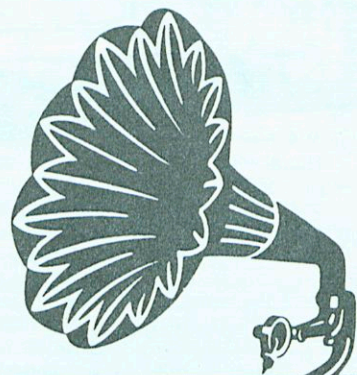
I d'entre diversos informes de l'Alcaldia, el Sr. Rafel Bruguera informà de la nova llei de bases de Règim Local.

(fotos J.M. Cortal).

altaveu

L'AGRUPACIÓ SARDANISTA "AVI XAXU"

Havent sabut que l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu reduïa la seva tasca sardanística, —car no es pot dir que interromp— hem volgut tenir un coneixement més directe d'aquesta decisió i els hem preguntat la raó.

El nostre interès ve donat per saber, quina continuïtat tindrà l'activitat sardanista al nostre poble, a partir d'ara, donat que són els organitzadors del Curset d'Ensenyament a ballar i a comptar sardanes, de l'Aplec de la Sardana, de la Trobada Infantil, de totes les audicions que tenen lloc durant l'hivern, —creant ballades que han esdevingut tradicionals, entre altres, els aplecs al Camp dels Pilans, a Sant Martí d'Empúries i a Cinc Claus— així com, darrerament, col·laboren mb l'Ajuntament en les audicions d'estiu.

Pregunta.— Hem sentit a dir que plegueu. És cert això?

Resposta.— Doncs mireu: sí i no.

P.— Ens ho voleu aclarir?

R.— Podríem dir que tot ve de finals de l'any passat, quan la Junta del C.E.R. ens va cridar a una reunió per tal de dir-nos que, si volíem continuar pertanyent al Centre, ens hauríem d'atenir a les noves normes de règim interior de l'Entitat, concretament pel que fa a aquests dos punts:

“Lliurar tots els diners de què disposem i nomenar un delegat que assistís a les reunions”.

P.— Quin són aquests diners que heu de lliurar?

R.— Ho explicarem. Al principi de formar-se la Secció Sardanista, tot el moviment econòmic passava per la caixa del C.E.R., però va arribar un moment en què, per diversos motius els components de la Secció varem considerar que, de no disposar d'una independència econòmica, no es podia continuar.

Després d'una assemblea extraordinària, uns quants socis van encarregar-se d'estudiar la qüestió i, una vegada resolta la proposta, en una nova assemblea, la Junta posava en coneixement dels associats que s'havia decidit donar-nos l'autonomia i que cada final d'any, en presentar l'estat de comptes i el pressupost per a la propera temporada, els diners que en sobressin passarien a la caixa del C.E.R., i en cas de faltar-ne, seria el C.E.R. qui els posaria.

Els primers anys d'aquest acord, la Secció Sardanista va poder lliurar al C.E.R. la quantitat corresponent, però, posteriorment, el considerable augment que ha experimentat tot ha fet que només es disposés d'una existència lleugerament inferior al pressupost. A partir d'aquest moment no es donava ni es rebia cap quantitat.

P.— Esteu parlant de la “Secció Sardanista”, però vosaltres formeu “l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu”; quan vàreu prendre aquest nom?

R.— Va ser el dia 23 d'abril de 1978, data en què es féu l'homenatge a l'Avi Xaxu amb motiu de la presentació del disc que se li va dedicar, quan vàrem fer saber públicament que, per acord unànime de tots els components com a demostració de la simpatia que sempre hem sentit per L'Avi Xaxu i com a prova d'adhesió a l'homenatge, havíem decidit de portar el nom de “Agrupació Sardanista Avi Xaxu”. De totes maneres, en el

C.E.R., quan han d'anomenar-nos, continuen fent-ho dient “la Secció Sardanista”, o simplement, “els de les sardanes”.

P.— Tornant al tema de la nostra conversa, què heu decidit fer d'ara endavant?

R.— Després d'haver-nos dit que ens havíem d'atenir a les normes de règim interior actuals del C. E. R., ens vàrem reunir i vam estar tots d'acord que era impossible continuar de la manera proposada, tota vegada que ens exposàvem a trobar-nos amb la inseguretat de no poder disposar de l'import necessari per atendre els compromisos adquirits.

Vist tot això, vam considerar que l'única manera de poder continuar tirant-ho endavant era sortint del C.E.R. i que l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu fos una entitat completament independent. Així es va exposar a la Junta, la qual ens va manifestar que per deixar el C.E.R. abans s'havia de donar tot el material i l'efectiu de què disposàvem. És a dir, que l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu havia de tornar a començar de zero.

Després de més de dues hores de reunió, parlant del tema, se'ns va oferir de continuar amb les mateixes condicions que ho havíem fet els darrers anys la qual cosa vàrem acceptar, de moment, per tal de complir amb els contractes que tenim firmats fins al 9 de juny.

P.— Després de tot això, quina ha estat la vostra reacció?

R.— Hem de convenir que no és gens fàcil de decidir-se. Per un costat hi ha la nostra gran afició i interès per la sardana, i per l'altre, el fet de trobar-nos per segona vegada amb conflictes per qüestió de diners i el temor que, més endavant, tornessin a succeir fets desagradables per la mateixa causa. A més a més, després d'aquests esdeveniments, l'Agrupació quedava reduïda a menys de la meitat dels seus membres i, per què no dir-ho, quan veus que a part de les dificultats, podríem dir-ne lògiques i normals, s'hi afegeixen nous entrebancs, es pot comprendre que les il·lusions no poden ser les mateixes de quan vàrem començar —recordem que enguany se celebra el XV Curset d'ensenyament a ballar i comptar sardanes. D'aquesta manera, després de sospesar-ho detingudament, prenguérem la resolució del que havíem de dir a la Junta del C.E.R.

El que ens feia por era que, en deixar-ho nosaltres, no es veiessin reduïdes les celebracions de ballades a la nostra vila i, sobretot, que perdéssim l'Aplec, que amb tant d'esforç hem arribat fins al desè. Però, en fer saber a la Junta del C.E.R. que, després del darrer compromís, és a dir, una vegada celebrada la Trobada Infantil del 9 de juny, lliurariem tot el material i l'efectiu a fi que el C.E.R. pogués continuar la tasca, fent-los constar però, que l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu no moria, sinó que l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu, amb els components que han quedat, continuaria portant a terme aquelles activitats que no reportin despeses, com és ara l'ensenyament a ballar i a comptar sardanes, el programa radiofònic “Bona Festa”, etc., els components de la Junta del C.E.R. varen tranquil·litzar-nos en aquest sentit, ja que ens varen manifestar que disposen de les persones necessàries per acomplir la tasca que nosaltres deixem.

I així hem quedat.

A l'hivern, devers migdia,
i a l'estiu, quan l'ombra hi bat,
encarats a la badia
amb l'ull fit i resignat,

sotjador dels horitzons,
omplert dels colors marins
i l'oïda amb els ressons
del mar de tots els confins;

curtits per l'aigua i els vents
i pel viure procellós,
beatífics i silents,
en el banc d'En Sinofós,

els vells van a recal·lar:
llumets de flames minvants,
de renglera dalt l'altar,

llangoroses i oscil·lants.

I el rosari de ses vides,
van passant devotament
i veritats i mentides
jutgen amb desmenjament.

I parlen de les tempestes,
del cel blau i serenós;
el dolç gaudi de les festes
els torna el front consirós.

I quan pensen que són avis,
prest els ulls se'ls endolceixen
mentre que en els frunzits llavis
els somriures reflloreixen.

I, en sentir el cant de l'onada,
se'ls deixondeix l'esperit
i els relluu altra vegada
l'ull sòpít i condormit.

I remembren jorns feliços
d'amorettes i frescor,
i en els cors enyoradissos
els retorna l'escalfor.

De les cales ignorades
retreuen la solitud
i l'encís de les cantades
de la llunya joventut;

els treballs de la calada,
la incertesa del llevar,
els perills de la ventada,
els tripijocs del pescar.

I se'ls entra la fallera,
que tenien altres jorns,
per la vida marinera
de goig curulla i trastorns.

Mes recorden que fan aigua
i el cor se'ls queda encongit,
la mirada se'ls enaigua,
un panteix els surt del pit

i, llavors, exclama un d'ells
amb accent melangiós:
— Ai amics, cert que som vells..
però creieu... si... no... fos

que les cames em flauegen,
i els ulls no em veuen prou clar
i les mans repapiegen...
me'n tornaria a pescar!

En el banc d'En Sinofós,
de segur, recalarem,
si, en el pèlag procellós
del viure, no naufraguem.

lectura

L'ILLA DE LES MIL MERAVELLES

Una vegada hi havia un mariner anomenat Marcel, que cada dia al matí es llevava i amb el seu vaixell sortia a pescar, juntament amb el seu amic Xenxo.

En Marcel era un noi jove, més aviat baix, de cabells rossos com la palla, prim i amb la cara pigallada. Era molt animós davant qualsevol treball, però tímid a l'hora de tractar amb alguna persona desconeguda. Li agradava molt el color vermell, per això sempre anava vestit amb alguna peça d'aquest color i portava una gorra blava.

En Xenxo, en realitat es deia Enric, però en el bar van començar a dir-li Xenxo, i ara tothom el coneixia per aquest motiu. Era molt diferent d'en Marcel, perquè mai tenia por, era gras i de cabells negres. Sempre anava acompanyat del seu gosset, en Guix, que era un gos molt espavilat, que sempre se llevava d'hora. Li deien Guix perquè era blanc com la neu i mai s'embrutia, i si algun dia ho feia, de seguida s'amagava, perquè era una mica tímid.

Aquell dia no va ser com els altres dies. En Xenxo i en Marcel anaven navegant, però es veu que s'havien eixecat amb el peu esquerra i els rondrejava la mala sort.

Al matí el cel era mig ennuolat i més tard, mentre en Xenxo caminava per bavor, va veure que el cel s'enfosquia. De sobte va començar una tempesta molt forta, els núvols eren grisos, negres, com si mai s'acabessin. El cel era tant i tant ennuolat, que semblava que mai sortiria de nou el bonic sol. Les onades arribaven a fer tres metres d'alt i el cel era ben negre, com a dins d'una cova.

Al cal de cinc hores la tempesta, ja s'havia anat calmant i els dos mariners estaven reposant a proa, preocupats perquè s'havia trencat el timó i no sabien on anaven.

De cop van sentir una veueta:

PEIX: - Socors, socors!

MARCEL: - Qui parla?

PEIX: - Sóc jo, un peix.

XENXO: - Un peix que parla?

PEIX: - Si, sóc l'únic peix que parlo i si em salveu us ajudaré. Us concediré un desig.

XENXO: - Però si té les aletes d'or!

MARCEL: - És veritat, no és pas una enganyifa?

PEIX: - No, és veritat, sóc un peix d'or. Sóc el rei dels set oceans i em fa mal una aleta.

XENXO: - Caram, si ets el rei dels set oceans, deus tenir molta feina en salvar els peixos que estan en perill?

MARCEL: - No m'ho acabo de creure. Perquè no ens fas una prova?

PEIX: - Abans de fer la prova m'heu de curar i després podeu demanar el que vulgueu.

MARCEL: - Doncs bé, si ets el rei dels set oceans, ens pots arreglar el timó?

PEIX: - Si, però ara ve l'hora de curar-me.

I dit i fet. Els pobres mariners van anar a buscar les coses necessàries per a curar el peix d'or.

XENXO: - Ara que ja estàs curat, ens pots concedir el desig que t'hem demanat?

PEIX: - Doncs bé, bons amics, per arreglar el timó heu de portar-me una petxina o un cargol de mar.

MARCEL: - Això és molt fàcil, nosaltres en tenim una capsula plena de petxines.

Un cop el peix tingué la petxina, va dir als mariners que comptessin les ratlletes que tenia aquesta i fessin rodar el timó tantes vegades com ratlletes tenia.

I en Marcel i en Xenxo, després de fer tot allò que el peix havia dit, en veure que el timó estava arreglat, van quedar sorpresos per tot el que havia passat.

PEIX: - Gràcies bons mariners, us estic molt agraït. Ara he d'anar-me'n amb els meus amics, els altres peixos i també amb el meu pare, que em necessita.

MARCEL: - Molt bé, et deixem anar.

PEIX: - Adéu, però de ben segur que algun dia tornarem a veure'ns. Si alguna vegada em necessiteu, només heu de fer que dir: -Peixet d'or, bon peixet d'or, escampa la cua al mar i els ulls cap en mi; sempre que digueu això us ajudaré.

Una vegada el peix s'hagué submergit, els mariners van començar a reemprendre el camí.

(continuarà)

2ª MOSTRA INFANTIL I JUVENIL DE CANT CORAL

Per segona vegada, la Coral Infantil del Col·legi Públic Empúries, formada per cantaires entre vuit i tretze anys, ha participat en la 2ª Mostra Infantil i Juvenil de Cant Coral, organitzada per l'Institut Català de Serveis a la Joventut i amb la col·laboració de diverses entitats musicals catalanes.

Aquesta 2ª mostra, com també la de l'any passat, vol afavorir la iniciativa de tants nois i noies que unint-se en una Coral fan quelcom més que una sola veu. No és competitiva, és lloc d'encontre, espai de contactes i intercanvi d'experiències enriquidores.

Cada coral, d... el seu nivell, canta tan bé com sap, i la fita d'aquests cantaires és expressar harmonia i creativitat i fer arribar al públic la seva il·lusió.

La participació en aquesta 2ª mostra ha consistit en una actuació a Palafrugell, el dia 24 de març a l'Església de Sant Martí amb el següent repertori:

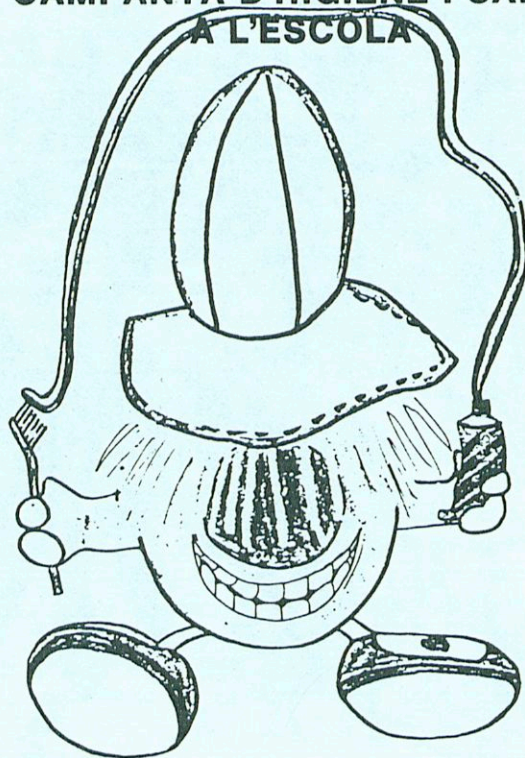
Amb la tramuntana (popular catalana), Els tres tambors (popular catalana), Lloai sia Déu (J.S. Bach), El corn del pastor (popular finlandesa) i Cànon del Relloige (Francesc Vila).

Com a cloenda del Programa Joventut i Música 85, es va celebrar el dia 5 de maig, un concert al Palau de la Música Catalana, on assistiren dues representants de cada una de les 107 corals que han participat oferint 25 concerts durant els mesos de març i abril.

Les representants de la nostra coral, Esther Bazo i Mª Rosa Pagès, amb les representants de les altres corals de la 2ª categoria (10 a 15 anys), interpretaren davant un nombros públic que omplia el Palau, la peça musical Lloai sia Déu de J.S. Bach (cànon a 3 veus).

Durant aquest concert s'enregistrà un disc de llarga durada, el qual s'editarà l'any vinent amb una selecció de les obres interpretades.

CAMPANYA D'HIGIENE I SALUT A L'ESCOLA

EM DIC DENTETES I M'AGRADA TENIR LES DENT NETES

REFRANYS DE MAR

- Pescador que pesca un peix, peccador ja és.
- Nau i muller, de lluny semblen bé.

CÀPSULES D'HUMOR

- Algú es va donar compte un dia que l'home no vivia tan sols de pa. I va inventar el sandvitx. (B.B).
- Els mapes i guies de carreteres expliquen a un automobilista tot allò que aquest vol saber... menys la manera de plagar-lo. (Anòn).
- Hi ha que veure l'èxit que tenen els petons i els diners. I, per tant, estan plens de microbis. (B.B).

CONSELLS DOMÈSTICS.

- Una aureola ha entelat el vostre vestit de diumenges; feu bullir aigua i passeu l'aureola pel vapor que surt de l'aigua.
- Les taques de carmí pels llavis es netegen fàcilment si les imbibiu lleugerament amb un tros de cotó mullat d'èter o d'alcohol de 90.º.

NO DIGUEU

Aplausos
Apocalipsis
Apòcrifo
Apodo
Apoi, apoio
Apoiar
Apolillat
Apoplegia
Apreci
Apremi
Apremiar
Apretada (de mans)

DIGUEU

Aplaudiments
Apocalipsi
Apòcrif
Motiu/ Renom/ Mal nom
Suport/ Puntal/ Estintol
Recolzar/ Apuntalar
Arnat
Apolexia/ Feridura
Estima/ Estimació
Pressa/ Urgència
Apressar
Estreta (de mans)/Encaixada

ABRIL: ANIMAL I CARRO

Encara que la dita no sigui massa popular, és un reflectiment del que ha estat aquest mes. Un mes tossut que ha fet el que ha vulgut. Un mes en què la inestabilitat ha fet aparició en les més variades formes. Això ha estat perquè la terra ha començat a escalfar-se i ha provocat la inquietud de l'atmosfera que s'ha inestabilitzat i, en lloc de núvols grisos d'evolució horitzontal i pluja contínua i persistent, han fet aparició núvols d'evolució vertical que deixen caure xàfecs, alguna vegada, intensos i curts.

Ja que parlem de pluja, vegem com ha anat aquest mes:

Dies de pluja	7
Total de litres	12.8 l.
Precipitació màxima	8.5 l.
Humitat relativa	81 o/o

Quan a les temperatures, les de la primera quinzena han estat més elevades que les de la segona. El resum és el següent:

Les dècimes que llegiréu totes són desbaratades: em passa moltes vegades, sense voler, fer-les hí, al igual que el meu veí, amb les soles foradades.

DÈCIMES

Una cabra estudiava, per aprendre el batxiller, i un xai espartenyer, amb bicicleta muntava.

Una vella soltera posà, un ciri a la capçalera, i de deu passes enrera amb un buf el va apagar.

Una dona vella, velà que tenia nou-cents anys, es va casar amb un jove que en tenia mil i tants.

Una gallina travada i un escarabat coix, encaçaven un gat roig per dins un camp de civada.

Una lloca i un dragó es feren escolanets i un pop covava pollets dins la sorra de Montgó.

Una nena de trenta anys i un porc de trenta arroves damunt d'un sac de garroves se contaven averanys.

Una mosca vironera, venia sucre esponjat, i una abella amb un sorrac afaitava una cadenera, i un gall enmig de l'era feia batre a un llimac.

Si mai vas a Perpignan no passis pas pel Mamut, que si vols pagar en pessetes et faran tu-ru-rut, tu-ru-rut.

P. Navarro

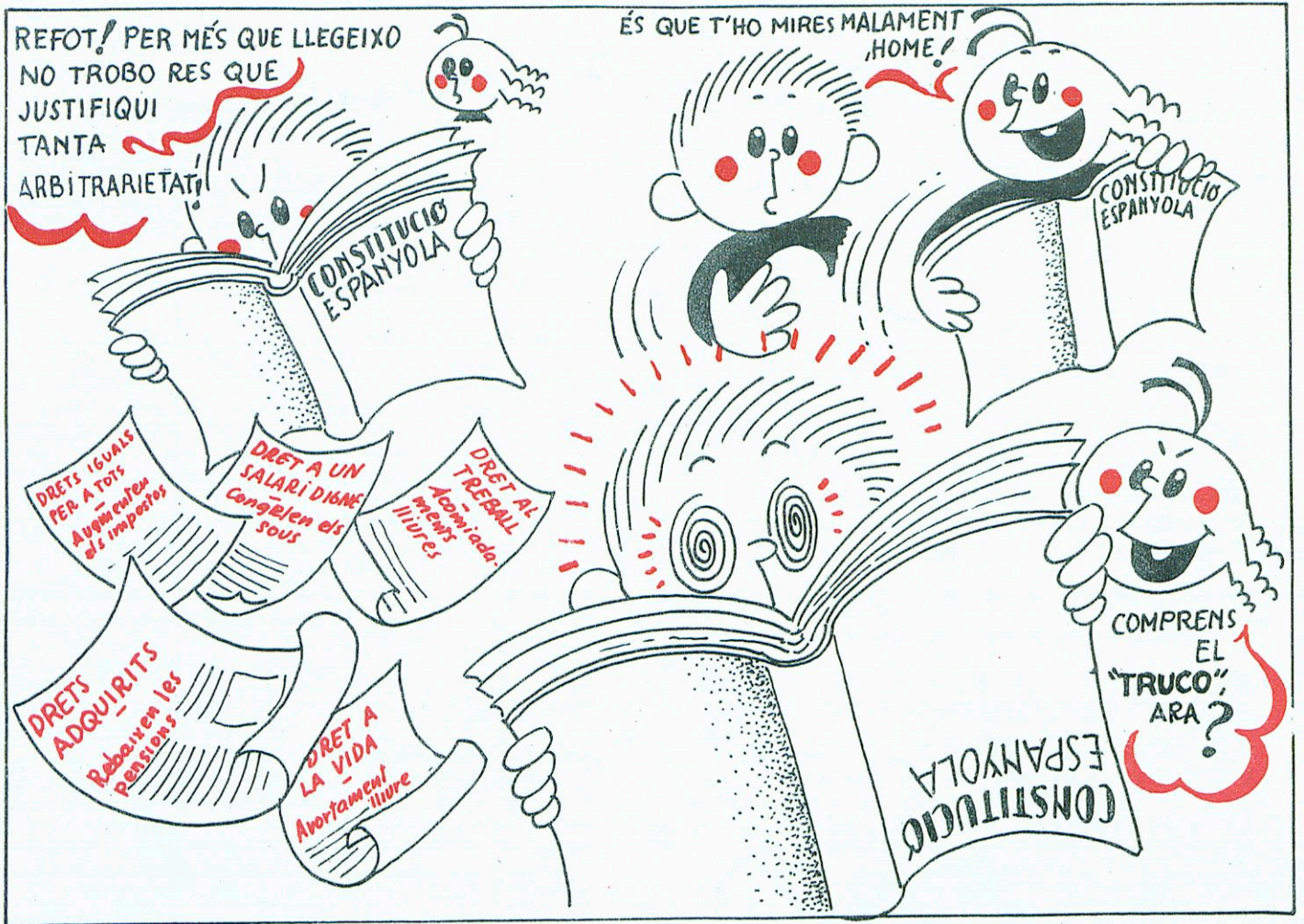
Temperatura màxima absoluta	24.º C
Temperatura mínima absoluta	5.º C
Temperatura mitjana absoluta	13.9º C
Temperatura mitj. de les màximes	18.6º C
Temperatura mitj. de les mínimes	9.2º C
Oscil·lació extrema	17º C
Oscil·lació mitjana	9.4º C

Pel que fa als vents, deixant a part una forta tramuntana amb ratxes superiors als 80 km/h, han estat fluïxos i molt variables i han bufat de la següent manera:

8 dies de tramuntana	NNW
5 dies de garbí	SW
2 dies de gregal	NE
1 dia de provençal	NNE
1 dia de levant	E
13 dies de marinada	de direcció variable.

Jonàs Mallart.

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA. COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N' 37

De l'arxiu de Montserrat Sureda.

